

Ўзбекистон Республикаси Мустақиллик куни — 1991 йил 1 сентябрдан чиқа бошлаган

Муассислар: Ўзбекистон Республикаси Хотин-қизлар қўмитаси, Болалар жамғармаси ва «Соғлом авлод учун» Халқаро жамғармаси

1-ИЮН БОЛАЛАРНИ ҲИМОЯ ҚИЛИШ ХАЛҚАРО КУНИ

БОШИНГИЗ УЗРА ҲАМИША ҚУЁШ ЧАРАҚЛАСИН, АЗИЗ ФАРЗАНДЛАР!

Республикаимизнинг барча мактаблари сингари Тошкент шаҳар Юнусобод туманидаги тарих фанини чуқур ўрганишга ихтисослаштирилган 9-мактабда ҳам ўқув йилининг сўнгги кўнғироғи янгради.

Ўқув-тарбия ишларининг яхши йўлга қўйилишида аввало мактаб директори Гавҳар Раҳимованинг, қолаверса касб-кориға садоқатли ўқитувчилар жамоасининг

хизмати бекиёсдир. Уларнинг аксарияти ҳалол меҳнатлари учун ҳукуматимизнинг ордено-медаллари, унвону нишонларига сазовор бўлишган.

Ўқитувчилар ўз устларида тинимсиз ижодий иш олиб борадилар. Фидойи ўқитувчи Малика Маҳамметова табиат фани дарслиги муаллифларидан бири, бошланғич синф ўқитувчиси. Дурдона Қодирова латин алифбоси муаллифларидан бири, она тили ва адабиёт ўқитувчиси Раъно Назирова дарслик устида синов тажриба ишла-

рини олиб борди. У туман ва шаҳар миқёсида ўтказилган семинарларда ўз педагогик маҳоратини кўрсатди. Унинг иши шаҳар миқёсида оммалаштирилди.

Утаётган ўқув йилини мактаб ўқитувчи ва ўқувчилар жамоаси яхши кўрсаткичлар билан якунлади.

Мактаб республика миқёсида ўтказилган 1999 йил мактаби кўрик-танловида қатнашиб, 1-ўринни эгаллади. Мактаб ўқувчилари "Сен тарихни биласанми?" Республика конкурсида

қатнашиб ғолибликни қўлга киритдилар.

Азиза Маҳмудова, Ҳилола Собирова каби ўқувчилар рус тилидан ўтказилган мусобақада 1-ўринни эгалладилар. Мактабда маънавий ва маърифий ишлар ҳам яхши йўлга қўйилган. Бу ерда ёзувчи ва шоирлар, эл севган санъаткорлар билан учрашувлар ўтказиб туриш аъёнага айланиб қолган.

ЎЗ МУХБИРИМИЗ

ОЛАМ БОЛА БИЛАН ГЎЗАЛ...

ФАРЗАНДАР СОҒЛОМ ЮРТ - ҚУДРАТЛИ БЎЛАДИ, ҚУДРАТЛИ ЮРТИНИНГ
ФАРЗАНДАР СОҒЛОМ БЎЛАДИ.

И. КАРИМОВ

Беғубор осмонда қуёш порласин,
Болалар кулгуси тутсин оламни.

Заминда тинчлигу ҳурлик бор бўлсин,
Келажаги порлоқ бўлсин боламни.

КЎНГИЛЛАРГА ҚУВОНЧ
БАҒИШЛАЙЛИК

Республика ижтимоий таъминот вазирлигининг ижтимоий ёрдамни ташкиллаштириш Бош бошқармаси бошлиғи Алишер ИНОҚОВ билан суҳбат.

- Аҳолининг ижтимоий ҳимояга муҳтож қатламларига меҳр-мурувват кўрсатиш мустақил давлатимизда аҳамият бериб келинаётган муҳим масалалардан биридир. Зеро, жамиятнинг маънавий даражаси жумладан ногиронларга бўлган муносабатда белгиланади. Айниқса табиат кўнглини, соғлигини яримта қилиб яратган ногирон болаларни ижтимоий ҳимоя остига олиш, уларнинг ҳўрланмасликлари, ўз оқизликларини сезмасликлари, бошқалардан ўзини кам деб ҳис қилмаслиги, ҳаёт нашъасию, саодати уларнинг ҳам қалбига ҳамнафас бўлиши учун мамлакатимизда кўп ишлар қилинмоқда. Уларнинг ҳақ-хуқуқлари ва имтиёзлари қонун йўли билан мустаҳкамланган.

Ногирон болалар шифохоналарда даволаниш жараёнида бепул озик-овқат билан таъминланадилар. Ақлий ва жисмоний заиф болалар давлатимиз томонидан тўлиқ таъминотга олинган. 1 ярим мингдан ошқ ногирон болаларга мурувват уйларида тиббий, маиший, маданий ва ижтимоий хизмат кўрсатилмоқда. Бундан ташка-

ри ногирон болалар сихатгоҳларга бепул йўланмалар билан таъминланадилар. Муҳтож ногирон болалар турли протезлар, махсус пойфазалар ва реабилитация техник воситалари (аравачалар, эшитиш мосламалари, ҳасса, қўлтиқ таёқлар) билан давлат томонидан бепул таъминланадилар.

- Алишер ака, Соғлом авлод йилида ногирон болаларни ижтимоий ҳимоялашда яна қандай ишлар амалга оширилаяпти?

- Дарҳақиқат, бу йил кўпгина хайрли ишларга қўл уряпмиз. Жумладан ногиронларни реабилитация қилиш маркази негизда "Ортопедия ва реабилитация" корхонасини очишга муваффақ бўлдик. Бу корхонанинг асосий вазифаси ногирон болаларга мос, енгил маҳаллий хом ашё материаллардан замонавий, ихчам, қулай протез ортопед маҳсуотларини ишлаб чиқишдан иборат. Яқинда биз "2001-2005 йилларга мўлжалланган ногирон болаларни тиббий, ижтимоий реабилитация қилиш чора-тадбирлари давлат дастури" лойиҳасини ишлаб чиқдик ва бунда қуйидаги тақдирлар: жумладан ногирон болаларни ўқитиш, касбга йўналтириш ва ишга жойлаштириш тизимларини ривожлантириш; мутахассисларни ўқитиш ва қайта ўқитишни қучайтириш;

ногирон болаларни тиббий, ижтимоий реабилитация қилиш борасида илмий изланишлар олиб бориш; давлат профилактика муассасалари ва ижтимоий, маданий муассасаларни ногирон болаларга мўлжалланган жиҳозлар билан таъминлаш; болаликдан ногиронлиқни олдини олиш тадбирларини қучайтириш (яъни ҳомиладор аёлларни скрининг марказларига жалб қилиш, туғруқхоналардаёқ чақалоқларни тиббий кўрикдан ўтказиш, мактаб ўқувчиларини ёппасига тиббий диспансердан ўтказиш каби) мавжуд.

- Ногирон боланинг туғилиши ҳеч қайси ота-онага шодлик олиб келмайди. Шифокор сифатида айтинг-чи, бу салбий ҳолатнинг олдини олиш учун ота-оналар нима-ларга эътибор бермоқлик-лари лозим?

- Ота-оналарнинг спиртли ичимликлар истеъмол қилиши ва яқин қариндошлар ўртасида қудачилик алоқалари, ҳомиладор аёлларнинг турли дори-дармонларни врач рухсатисиз қабул қилиши, аёлларнинг ўз саломатликларига аҳамият бермасликлари ногирон болалар туғилишининг асосий сабабидир. Ота-оналар мана шу ҳолатларнинг олдини олишга аҳамият беришлари зарур.

- Мазмунли суҳбатингиз учун раҳмат.

Нафиса АННАЕВА

ОРЗУ-УМИДЛАР ҚАНОТ
ЁЙСИ...

Ўзбекистон Болалар жамғармаси фаолиятидан

Малоҳат Мирзаеванинг республика Болалар жамғармаси Андижон вилоят бўлимига раҳбарликка тайинланганида жамғарма иқтисодий танг ҳолатни бошдан кечираётганди. Малоҳат опа ишни бошларкан, маблағ бўлсагина жамғарма фаолият кўрсата олишини тушуниб етди.

Изланганга толеъ ёр де-ганларидек, Малоҳат опа ҳомийларни излаб топди.

Булар Одинахон опа Эрматова, Маҳбубахон опа Мамажонова ва Анварбек ака Ҳайдаровлардир. Хусусий амалиёт билан шугулланаётган уч-

чала нотариус Болалар жамғармасининг оёққа туриб олишида беминнат ёрдам кўрсатдилар.

- Биринчи бўлиб Одинахон Эрматова ёрдам қўлини чўзди, дейди Малоҳат опа фахр билан. - Жамғарма учун умумий нархи 10 миллион сўмлик бинони ҳаёда этди. Маҳбуба опа ва Анварбек акалар эса ана шу бинони таъмирлаш учун маблағ ажратти. Ҳозир бинони таъмирлаяпмиз...

Хотин-қизлар қўмитаси раиси Муаззамхон Шамсибоева маслаҳати билан бино қошида "Ўқув ишлаб чиқариш маркази" ташкил қилишни режалаштирдик. Марказнинг мақсади эса, 15-18 ёшли ногирон болалар, ҳамда бокувчиш йўқ аёлларга ҳўнар ўргатиш, меҳнатга жалб қилиш...

Малоҳат опа шу мақсадда Дастур тузиб лойиҳасини Халқаро ЮНИСЕФ ташкилотига юборди. Халқаро ЮНИСЕФ ташкилоти Дас-

турни тасдиқлади ва ГРАНД юборадиган бўлди. Бу эса асосий ишга йўл очилганидан далолат. Жамғармани ривожлантиришга бел боғланман, дея сўзида давом этади Малоҳат опа. - Ҳозир биз Халқаро ЮНИСЕФ ташкилотига тасдиғидан ўтган ва ГРАНДга сазовор бўлган гендер аспектлари йўналишидаги 2-дастур бўйича иш бошлаш арафасида турибмиз. Буни амалга ошириш социологлар, руҳшўнослар, ҳуқуқшўнос, педагог ва журналистларнинг бевосита кўмағида бўлади.

Малоҳат опа болалар тўғрисида ғамхўрлик қилиш, ногиронлар кўнглини овлаш энг асосий вазифаси эканлигини бир дақиқа ҳам унутмайди. Кўпплаб хайрия тadbирлари ўтказиб, мақсадли маблағлар сарф этди. Чунончи, жамғармага 68 та ариза тушганди. Барчаси ижобий ҳал этилди. Болалар уйлари тарбияланувчиларига хайрия совғалари берилди. Мактаб-интернатлар, боғчалардаги маблағлар сарф этди. Чунончи, жамғарма "Соғлом авлод йили" муносабати билан иқтидорли ўқувчи-ёшларни рағбатлантириш мақсадида стипендия жорий этган бўлиб, ҳозирда 5 нафар ўқувчи стипендия билан таъминланмоқда.

"Соғлом одамнинг орзу-умидлари ҳам соғлом бўлади", дейдилар. Дарҳақиқат, киши аввало маънан соғлом бўлсин экан. Шундагина унинг эзгу ишлари юзага чиқаверади. Малоҳат опанинг соғлом орзу-ўйлари амалий ишларда намоён бўлаётди.

Маҳфуза НОРБОВЕВА

КЎНФИРОК ХАЁТГА ЧОРЛАЙДИ

Тошкент вилояти Тошкент туманидаги 4-мактабда йил якунига бағишланган сўнгги

кўнғироқ маросими ғоятда тантанали руҳда ўтди. Тантананда яна бир қувончли воқеа содир бўлди. Яъни 4-синфни тугаллаган аёлча ва намунали ўқувчилар Фидокорлар миллий демократик партиясининг "Эъзозчилар" гуруҳига қабул қилинди.

- Азиз болажонлар, - дея сўз бошлади мактаб директори Ф. Бердиев, - ота-боболаримиз асрлар давомида орзу қилган Мустақиллик замонида сизлар учун қатор ғамхўрликлар қилинмоқда. Эртанги кун сизнинг қўлингизда. Сиз қанчалик би-

лимли, ақли ва зукко бўлсангиз, элимиз шўнчалик гуллаб-яшнайдиган. Мен барчангизни қўшалоқ айём - Сўнгги кўнғироқ ва "Эъзозчилар" гуруҳига қабул қилинишингиз билан чин дилдан табриклайман.

Педагогика фанлари доктори, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган халқ таълими ходими Қумри Абдуллаева, шу билим даргоҳини қўришда бош-қош бўлган, М. Фозилов номли жамоа ҳўжалигини 50 йил бошқарган Сиддик Мўхаммаджонов ўқувчиларга ўз дил изҳорларини баён этишди.

Ф. ТОХИРОВА

1-ИЮН БОЛАЛАРНИ ҲИМОЯ ҚИЛИШ ХАЛҚАРО КУНИ

КУЛГИ ЧИРОЙЛИ БЎЛСА
Гул гунча-ю гул гунча, гул-гул-гул,
Кулги чиройли бунча, гул-гул-гул,
Сиз кулсангиз очилгай гул-гул-гул,
Кулги чиройли шунча, гул-гул-гул!

Лабларда кулгу кулар, гул-гул-гул,
Жўр бўлиб туйғу кулар, гул-гул-гул,
Гул-у кулги бир бўлиб, гул-гул-гул,
Кулгуга кулги улар, гул-гул-гул!

Шўх кулги соғлом танда, гул-гул-гул,
Кулги бўлмасин канда, гул-гул-гул,
Кувонч, севинч кўпайгай, гул-гул-гул,
Кулги кулган Ватанда, гул-гул-гул!

Тўлан ТАБАССУМ

БУ ҒЎШАДА МЕҲР БОР...

Қўқон шаҳридаги 17-“Меҳрибонлик уйи”нинг директори, Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси Дилдорхон ТОҒАЕВА билан суҳбат.

- Дилдора опа, салкам чорак асрдан буён болалар билан ишлар экансиз. Уларни руҳиятини яхши тушунсангиз керак?

- Илгари болалар боғчасида тарбиячи, сўнгга мудира бўлиб ишлаганман. 7 йилдирки мана шу меҳрибонлик уйида ишляпман. Шунданми болалар қалбини яхши тушунаман. Бу болалар кўзларидан меҳрга бўлган ташналикни, соғинчни туяман. Улар доимо ниманидир, кимнидир кутиб кўзлари йўлда бўлишади. Озгина меҳрибончилигингиздан шунча хурсанд бўлиб кетишадики, асти қўяверасиз. Халқимизнинг, давлатимизнинг бағри кенг, меҳр-муруватли. “Уйимиз” да 3 ёшдан 12 ёшгача бўлган болалар тарбияланади. Уларга ҳуқуқимиз томонидан ҳамма шарт-шароитлар яратиб берилган. Айниқса ҳомийларимиз ўрта Осиё темир йўли Қўқон бўлими директори, Олий Мажлис депутати Мирмуҳсин Мирҳамзаев, Агрокимё ташкилоти раиси Муроджон Мели-

қўзиев, халқро таботатчилар жамиятининг аъзоси Муроджон ҳожи Тошматов каби кўнгли яхшиликка, саховатга тўлиб-тошган юртдошларимиз доимо турли совға саломлар билан ташриф буюриб, болаларнинг кўнглини овлайдилар.

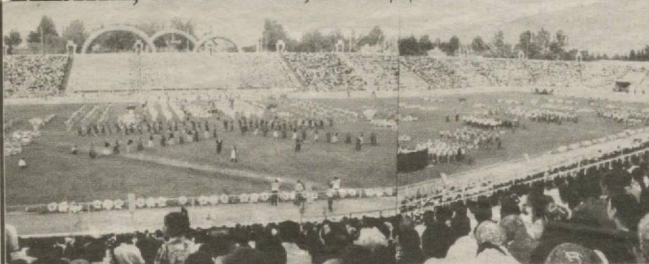
- “Уйимиз”да болалар 4-синфгача таълим оладилар. Сўнг уларнинг қобилияти, иқтидорларига қараб турли лицейларга йўланма берамиз. Шу жихатдан бизда муаммо бор. Ўтган йили 6 нафар фарзандимизни Фарғонадаги спорт мактаб-интернатига олишмади. Вилоят халқ таълими йўлланмасига эътибор берилмади. Қолаверса, “Меҳрибонлик уйи”га қарашли ёзги дам олиш оромоғи йўқ, ҳовлимизда махсус сузиш учун ҳавза йўқ. Бу борада бир неча марта айтилган. Аммо...

Бугунги болалар эртанги келажақ ағалари. Бугун биз уларнинг камолоти учун нечоғли жон куйдирсак, эртага юртимиз келажаги шунчалик фаровон, обод бўлади.

Суҳбодш: Мухтор БЕК

УНИВЕРСИАДА-2000

ЁШЛИК, ШИЖОАТ, МАРДЛИК БАЙРАМИ

Шу йилнинг 22-29 май кунлари Наманган шаҳрида улкан спорт байрами – биринчи талабалар уйинлари бўлиб ўтди. Бир ҳафта давомида Универсиададан 1500 нафар иштирокчиси Наманганнинг энг сара ўқингоҳи, теннис кортларида спортнинг тўққиз тури бўйича ўзаро беллашилди. Мамлакатимизнинг деярли барча ўқув юртиларидан ташриф буюрган Универсиада иштирокчилари шахсий ва умумжамоа ҳисобида кескин кураш олиб боришди. Мамлакатимиз Президенти Ислам Каримовнинг “Универсиада-2000” қатнашчиларига йўллаган табриги спорт анжумани қатнашчиларига кўтаринки руҳ бағишлади.

Ва ниҳоят, оризқиб қутилган ҳаяжонли дақиқалар етиб келди. 29 май куни спорт анжумани ниҳоясига етди. Сўнг Наманган Давлат университетига бўлиб ўтган Республика Олий ва ўрта махсус таъ-

лим вазирлигининг кўчма ҳайъати мусобақа якунларини эълон қилди. Унда умумжамоа ҳисобида Наманган вилояти вакиллари биринчи, “Тошкент-1” жамоаси иккинчи, самарқандликлар учинчи ўринни кўлга киритишди. Кўчма йиғилишда иштирок этган олий ўқув юртилари ректорлари ҳамда талабалари Универсиадани ўтказишда ташаббускорлик қилган, ёш авлодга кўрсатилган ғамхўрликлар учун миннатдорчилик билдириб юртбошимиз Ислам Каримов номига мурожаатнома йўллади.

Универсиадада энг яхши натижага эришган спортчи-талабаларга Президент совғаси – 15 та “Тико” автомобили қалити топширилди. Ёпилиш маросимида эстафетани “Универсиада – 2002” ўтадиган жой ағзалари-бухороликлар қабул қилиб олишди.

ФАРИДА

ХАЛҚ ВА ВАТАН ТАҚДИРИГА ДАХЛДОР

Мамлакат миқёсида бўлиб ўтадиган мажлису машвратлар кун тартибидоги халқ ва Ватан тақдирига дахлдор масалалар ва унда Президентимиз Ислам Каримовнинг иштирок этиши, маърузалари, журналистлар наздидаги мулоқотлари ҳар қал юртдошларимиз диққат-эътиборини тортиди, уларнинг қизгин, ҳаяжонли баҳс-мунозараларига сабаб бўлади. Чунки Ватан мустақиллиги уларга ана шундай – юрт тақдирини учун лоқайд бўлмаслик ҳислат-фазилатини шакллантирди. Чунки ҳар бир фуқаро Ватан тақдирини, тинчлигини ва бахту саодати ўз ҳаёти ва ўз оиласига ҳам дахлдор эканлигини чуқур ҳис этадиган бўлди.

Иккинчи қақирок Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси иккинчи сессиясида кун тартибига қўйилган масалалар, ундаги баҳс-мунозаралар, қабул қилинган қонунлар, юртбошимизнинг жонқуварлик билан баён этган фикр-мулоҳазалари ўтган кунларимиз мазмунига мазмун қўшди.

Олий Мажлис Раиси Э. Халилов Президент Ислам Каримовнинг иккинчи қақирок Олий Мажлис биринчи сессиясидаги маърузасидан келиб чиқадиган 2000-2002 йилларга мўлжалланган қонунчилик ва назорат фаолиятидаги устувор жиҳатлари тўғрисида маъруза қилди. Миллий қонунчилик яқин йилларда давлат ва жамият ҳаётининг барча жабҳаларини янада эркинлаштириш учун қулай ҳуқуқий шарт-шароит ҳамда қафолатлар яратишга йўналтирилган ҳолда тараққий этади. Шу муносабат билан Олий мажлис нафақат янги қонунлар қабул қилиш, балки реал вазият ва амалиёт асосида мавжуд қонунларни такомиллаштириш борасида ҳам ўз фаолиятини кучайтиради, дея алоҳида таъкидлаб ўтди нутқ.

Парламентда нутқ сўзлаган Президент Ислам Каримов мазкур ҳужжатнинг аҳамиятини қайд этди. Лекин белгиланаётган тадбирларни амалга оширишда, сиёсий партиялар ва бошқа жамоатчилик ташкилотларининг фаолиги зарур. Бу борада халқ депутатларининг ҳам масъулияти ниҳоятда катта. Сиёсий партиялар ўз фаолиятини аниқ режалаштириши ва уни қонунчилик йўли билан изчил амалга оширишга эришиши керак.

Президентимиз Парламент ишини такомиллаштириш ҳақида гапирди. Энг муҳим қонун лойиҳалари муфассал тайёрланиши, бир неча бор қайта қўриб чиқилгандан сўнг қабул қилиниши лозим. Шу ўринда Ислам Каримов келажақда икки палатали қонун чиқарувчи орган тузишини тақлиф этди.

Президентимиз Ислам Каримов мамлакат мудофассини, халқро ҳамкорлиқни мустаҳкамлаш борасидаги долзарб масалалар ҳақида батафсил тўхталиди.

Депутатлар “Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси кўмиталари ва комиссияларининг Ўзбекистон Республикаси Президентини Ислам Каримовнинг иккинчи қақирок Олий Мажлис биринчи сессиясидаги маърузасидан келиб чиқадиган 2000 - 2002 йилларга мўлжалланган қонунчилик ва назорат фаолиятининг устуворлиги жиҳатлари тўғрисида”ги ҳужжатни тасдиқлади.

тининг устуворлиги жиҳатлари тўғрисида”ги ҳужжатни тасдиқлади.

Парламент Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджетининг 1999 йилдаги ҳамда 2000 йил биринчи чорағидаги ижроси тўғрисидаги ҳисоботни маъқуллади.

“Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг қафолатлари тўғрисида”ги, “Фаолиятининг айрим турларини лицензиялаш тўғрисида”-ги, “Экологик экспертиза тўғрисида”ги қонунлар депутатлар томонидан қабул қилинди.

Депутатлар Олий Мажлис Фан, таълим, маданият ва спорт масалалари кўмитаси раиси Н. Жўраевнинг “Жисмоний тарбия ва спорт тўғрисида”ги Қонун лойиҳаси ҳақидаги маърузасини тинглади.

Мазкур масала юзасидан Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислам Каримов нутқ сўзлади.

Президент спорт ҳаётимизнинг ажралмас қисмига айланиши, давлат ҳокимияти органлари, депутатлар, кенг жамоатчилик, энг аввало маҳаллаларнинг доимий эътиборида бўлиши лозимлигини таъкидлади. Ислам Каримов Ўзбекистон спортчиларининг халқро мусобақалар, хусусан, Сиднейдаги ёзги Олимпиада ўйинларида муваффақиятли иштирок этиши мустақил Ўзбекистоннинг жаҳондаги обрўси ва нуфузини янада оширишга ҳизмат қилишини айтди. Шу муносабат билан Президент мамлакатимиз футболни ривожлантириш, “Пахтакор” жамоаси шўратини тиклаш зарурлигига эътиборини қаратди.

Олий Мажлис янги тахрирдаги “Жисмоний тарбия ва спорт тўғрисида”ги Қонунни қабул қилди.

“Ўзбекистон Республикасининг ташқи иқтисодий фаолияти тўғрисида”ги Қонун лойиҳаси тасдиқланди.

Депутатлар “Аудиторлик фаолияти тўғрисида”ги Қонунни янги тахрирда қабул қилди.

Сессияда “Фуқаролар муҳофазаси тўғрисида”ги Қонун қабул қилинди.

Ўзбекистон Республикасининг БМТ Халқаро институтининг халқро молиявий ижара (лизинг) тўғрисидаги хусусий ҳуқуқни бир-хиллаштириш бўйича Конвенциясига қўшилиши ҳақида қарор қабул қилди. Қозғистон Республикаси, Қирғизистон Республикаси, Тожикистон Республикаси ва Ўзбекистон Республикаси ўртасида терроризм, сиёсий ва диний экстремизм, трансмиллий уюшган жиноятчилик ва томонларнинг барқарорлиги ҳақида хавфсизлигига бошқа таҳдидларга қарши биргаликда курашиш тўғрисидаги Шартномаларни, нефть ва газни транспортировка қилиш давлатлараро тизимларини тузиш учун Институционал асос тўғрисидаги рамкали битимни ратификация қилди. Ўзбекистон Республикаси Президентининг айрим Фармонлари эълон қилинди ва Олий Мажлис Кенгаши Қарорлари тасдиқланди.

Муҳбиримиз шарҳи

ЖУРНАЛИСТ ТАДБИР ИЗЛАСА...

Мустақиллик ўзбек аёлига ўзлигини танитди. Яъни у авлод-аждоғлари кимлар, қандай одамлар эканлигини, бу қадим юртда азал-азалдан Аёлга-Онага муносабат қандай бўлганлигини, унинг ўзи бугунги кунда ким эканлигини, келажаги қандай бўлишини аниқ билади ва тўла тасаввур

қилади. Айниқса, аёлларимиз тадбиркорлик давр талаби эканлигини яхши англадилар ва бу борада шахсий ташаббус кўрсатиб яхши натижаларни кўлга киритмоқдалар. “Самандар” ўзбек-ҳинд кўшма корхонасига бошчилик қилиб келаётган Мухтабар Каримовнинг асосий касби - бу журналистликдир. У ҳинд кино санъати ҳақида ҳикоя қилувчи Марказий Осиёдаги ягона журнал “Фильм-С” журналини таъсис этиб, бош муҳаррирлик ҳам қилиб келмоқда.

Яқинда у Франция Миллий ишлаб чиқаришга кўмаклашиш ассоциациясининг “Олтин медали” мукофотиغا сазовор бўлди. “Олтин медал” ривожланишдан тўхтамаган, яхши натижаларни кўлга киритган тадбиркорларга берилади.

СУРАТДА: Франция Миллий ишлаб чиқаришга кўмаклашиш Ассоциацияси президенти Бернар МУССОН ва Мухтабар КАРИМОВА. Париж

ЗУЛФИЯ ҚИЗЛАРИГА БАҒИШЛАНДИ

АХБОРОТ

Республика Хотин-қизлар кўмитасида Зулфия номидаги Давлат мукофоти комиссиясининг навбатдаги йиғилиши бўлиб ўтди. Мажлиси Республика Хотин-қизлар кўмитаси раисининг муовини Д. Қобулова бошқарди. Зулфия номидаги Давлат комиссиясининг фаолияти юзасидан Республика Хотин-қизлар кўмитасининг етакчи мутахассиси Х. Мирзажон-

ва маъруза қилди. Йиғилишда Ўзбекистон халқ шоираси О. Ҳожиева, бастакор Д. Омонуллаева сўзга чиқди. Шунингдек, туман ва вилоятлардан келган Хотин-қизлар кўмиталарининг вакиллари сўзга чиқиб, бу борада қилинажак ишлар ҳақида ўз фикр ва мулоҳазаларини билдиришди.

ЎЗ МУХБИРИМИЗ

Ташрифларингиздан бири

Редакциямизга турли қоғозлар кўтариб келиб-кетгувчиларга ўрганиб қолганмиз. Кўтулар даргоҳ-да, йўқлаб келгувчиларимиз кўп. Бир қизгина эса оstonадан ҳам ўтишга ийманиб тураверди. Ичкарига кирганидан сўнг ҳам ҳадеганда гап бошлай олмади. Анчадан кейин гапиршга ўзида журъат пайдо бўлди, "Опа, гапни нимадан бошлашга ҳам ҳайронман, фақат айб қилманг", - деди.

Қиз жуда дид билан ва қимматбаҳо кийимлар кийиб олган. Сулувгина. Бахтли оиланинг қизи эканлиги сезилиб турарди. Ҳар ҳолда мен шундай деб ўйладим. Ҳатто қўл телефони ҳам бор.

- Опа, мен ота-онамни изла топмоқчиман, - деди даб-дурдустдан. - Бунинг иложи борми? Лекин мен буни ҳеч кимга,

ОЛИСААН БЎЛСА ХАМ

БИР КЎРСАЙДИМ...

хатто уларга ҳам билдирмоқчи эмасман.

- Синглим, ота-онангизни... Йўқотиб қўйганимдингиз? - дея сўрадим ҳаяжонланиб. Қиз бош чайқади.

- Ота-онам бор, шукр. Оиламиз бадавлат. Ўзим бир идорада ишлайман. Ишда ҳам ҳурматим жойида... Аммо, анчадан бери юрагимда қандайдир бир туйғу, орзиқишми, армонгами ўхшаган бир нарса пайдо бўлганки, бунинг нималигини билмайман... Кейин яқинда бир дугонамдан "сени асраб олишган экан", - деган гапни эшитиб қолдим. Аввалига унча аҳамият бермаган бўлсам-да, кейинчалик бу ҳақда бот-бот ўйлайдиган бўлдим. Ана шу нарса энди азобга айланмапти. "Менинг асл ота-онам кимлар экан. Нега энди ўз ота-онам мендан кечишган экан?", - дея ўйлавермаган. Ҳозирги ота-онам ҳам жуда олижаноб инсонлар. Уларнинг қадрини билмасам, дилларини огритсам нонқурулик бўлади. Онам ҳам назаримда менинг бу гапдан хабардорлигимни сезиб қолган. Менга баъзан узок-узок тикилиб қараб қоладилар. Нигоҳларида хасратни, аниқроғи саволларни кўраман. Лекин улар индамайди, мен ҳам сўрай olmayман. Баъзан қучоқлаб олиб йиғлагим келади. Ишдан келсам мен яхши кўрган овқатни тайёрлаб кутиб ўтирадилар. Мен

учун олинган сарпо-суруғлару, мебелларни айтмасам ҳам бўлади. Ҳеч нарсасдан қамчилигим йўқ, баъзан "Ё алҳазар, ношукрлик қилмайин", - дейман. Лекин...

Хаёлимда ўзим билмаган ота-онам ҳам ёнимда турганга ўхшайверади-да. Шунда юрагим орзиқиб кетади, гўё шаффоф парда ичида турган ота-онамни югуриб бориб қучоқлаб олгим келади. Улар қандай одамлар эканлигини жуда-жуда билгим келади.

- Синглим, агар уларни топсангиз, олдига борасизми ёки... - сўрадим аста.

- Агар уларни топсамми? Ох, билмадим. Негадир ўзим ҳеч қачон кўрмаган ота-онамни кун сайин қаттиқ соғина бошлаяман. Тушларимда оппоқ кийимли олган бир аёл мени қўлига кўтариб олиб юзларини юзларимга қўяди. Бағрига босиб ўпади. Мени йиллар бўйи излай-излай энди топганимни айтади. Шунда бир хил тушлар кўра бошладим. Бир кун ийғонсам юзларим кўз ёшларимдан ҳўл. Онам келдимикан, - дея югуриб ҳовлига чиқиб кетибман. Тўш бўлса ҳам ана шундай дийдорлашувдан шунчалар ҳузур қиламанки... Тугилган куним эди. Ўша аёл бир

даста оппоқ гуллар билан хонамга кириб келганмиш. Кейин юзларидан ўпиб: "Мен энди келмайман. Олдинга келган руҳим эди. Мен сени дунёга келтирган кунимда ўзим бу дунёдан кетганман. Ўрнимга сени қолдирганман. Сен яхшиси бувингни топгин, у сени дарҳол танийди. Чунки сен худди қўйиб қўйгандек ўзимга ўхшагансан, - деди-да, ғойиб бўлди. Шундан бери уни тушимда ҳам кўрмайман. Улар ҳақида эса ҳеч нарса билмайман..."

Қиз йиғлай бошлади. Мен эса лол эдим. Юпатишга сўз излардим.

- Азизим, эҳтимол сизга шундай туюлгандир. Бахтли экансиз, бахтдан масрур бўлиб яшайверсангиз бўлмасмикан? - сал иккиланиброк савол бердим.

- Қайдам. Негадир ҳаётимнинг кемтиги бордек туюлаверади-да, нима қилай? - деди ўксинибгина қиз.

Бироздан кейин хайрлашиб кетган Умиданинг ортидан анча ўйга ботиб ўтирдим. Исми Умида... Унда бир сир бордек эди. У телефонини ёзиб бераркан: "Агар мени сўрашса берасиз, балки онам...", - деди умид билан. "Мен у кишининг ҳаётига ташвиш солмайман. Бир марта, бир мартагина узо-о-қдан

кўрсам бўлди..."

Аввалига дугонасига бу сирни айтиб қўйган қиздан ҳаёлим чикди. Ахир нима қилишди бахт кўзгусини синдиришиб?... Кимдир боқиб, ўстириб бор орзу-ҳавасини шу қизга бағишлабди. Ўша аёлда

ҳам қалб бор-ку! Эҳтимол Умиданинг бечора онаси ҳам "Одамлар боламга асраб олганимни айтиб қўйса-я? Унда шўрлик қизим қай аҳволга тушади?" - дея изтиробда қийналиб юргандир. Нега энди баъзан одамлар билиб-билмай биронинг оиласига аралашадилар. Ахир фарзанд асраб олишга бирор огрикли сабаб бўлиши мумкин-ку. Қолаверса, бу Оллоҳнинг ҳам, бандасининг ҳам олдидаги гуноҳ эмас, савоб, эзгулик-ку! Нега тушунмайди-я одамлар! - дея ўйладим. Лекин...

Бу қизгинанинг онаси ростдан ҳам орамизда бормикан? Буни фақат Яратган билади-да. Шу сатрларни битарканман, Оллоҳдан мен ҳам бир нарсани илтижо қилиб сўрадим. "Илоё, бу дунёда ота-онаси ташлаб кетган гўдаклар бўлмасин. Бир врач дугонанинг айтишича, бундай гўдаклар ҳамма нарса бадастир оилада ўсишса ҳам юракларидан қандайдир ички бир туйғу билан оналари ташлаб кетганини сезишар экан..."

Эҳтимол, Умидани бизнинг даргоҳимизга бошлаб келган ҳам худди ана шу туйғудир...

Басира САЙИДИ али

● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ●

Кўнғироқларингиздан бири

Тахририятимизга келган хатларни ўқиб ўтиргандим, телефон жиринглаб қолди. Гўшақни кўтариб: - Эшитаман, - дедим.

- Кечирасиз, "Оила ва жамият" тахририятими? - узокдан бир йиғитнинг овози эшитилди.

- Ха...

- Опа, мен бир масалада кўнғироқ қилаётгандим... - гўшақдан оғир хўрсиниш эшитилди. - Айтаверайми, ёрдам берасизми?

- Майли, укажон, қўлимдан келса бажонидил.

- Асли Самарқанд вилоятининг Иштихон туманиданман. Ешим 20 да, исимим Сирожиддин. Ҳозирги кунда пойтахтда ўз йиғитлик бурчимни ўтаётман...

У бир зум таралдуғлини қолди, шекли орага сукут чўкди. Унга: "Гапирингиз, эшитяпман", - дедим.

- Феруза билан анчадан буён гаплашиб юрадик. Келгусида турмуш курашим деб ахдлашгандик. Мен хизматга кетдим. Феруза эса мени қўтишимни айтиб қолди. Хизмат қилган кунларимни бошида ундан хат олиб турдим. Бора-бора ундан кам хат келадиган бўлди. Охири, у хат ёзмай қўйди. Мен уни севардим... - Сирожиддиннинг қўйиб-пишиб айтаётган гапларини тўлқинланиб эшитардим. - Балки мени гапларим сизга қулғули туюлар, лекин мен ҳақиқатни айтяпман. Кўз

олдимдан Ферузанинг қиёфаси бир зум ҳам кетмасди. У мени кутаяпти, мен ҳамма қийинчиликни енгишим керак, - деб ўзимни ишонтирдим. Аллоҳга шукр, уш қунлар ортда қолди. Лекин Феруза...

Хўллас, яқинда унинг тўйи бўлармиш деб эшитиб қолдим...

- Ким айтди сизга бу гапни? Феруза хат ёздики ёки... - сўрадим ундан.

- Йўқ, айтяпман-ку, у анчадан буён менга хат ёзмай қўйди, деб. Менга яқинда янгам (акамни хотини) хат ёзиб юборибди. "Сирожиддин, Ферузани яқинда фотиҳа тўйи бўлди. Ундан умидингизни узинг", дебди мактубида янгам. Хатни ўқиб, дунёга келганимга пушаймонлар едим. Қиз зотида нафратланиб кетдим. Ўзимга-ўзим энди қишлоққа изимни босмайман, деб қасам ичдим. Хизматим тугашига бир ой вақт қолди...

- Кечирасиз, Сирожиддин, қаёқларга отланяпсиз, агар сир бўлмаса...

- Яқин қариндошимиз пойтахтда яшай бир вазифада ишлайди. Ўша кишининг ёрдами билан ё Японияга, ё Кореяга ўшара кетмоқчиман... Опа, у мени ушбу сўзларимни газета саҳифаларида ўқишини жуда ҳам истардим. Ҳаммадан ҳам янгамдан хафа бўлдим. Янгам билан сирдош эдик. У киши кўнглимни кўтариш ўрнига менга шу гапни ёзиб юбориши ўринлими... Биласизми, мен ҳозир қанақа оғир аҳволга тушиб қолдим...

Сирожиддинга дабдурдустдан маслаҳат беришга ўйланиб қолдим. Мухаббат бобида бировга маслаҳат бериш қийин. Чунки, бу икки киши орасидаги пинҳоний туйғу. Лекин, тирилик, яшашнинг мазмун-моҳияти фақат севиб-севилишдан иборат эмас-ку? Эҳтимол, Ферузани вақти бўлмагандир хат ёзишга ёки узрли сабаб тугайли ёзолмагандир... Балки, янга бўлиши ҳам шовиб бирон хатоликка йўл қўйгандир... Энг муҳими, йиғит бу ерда хизмат қилаётган бўлса, фақат Феруза эмас, ота-онаси, қавму-қариндоши кўзи тўрт бўлиб унинг йўлига қараб ўтиргандир... Хаёлимдан кечган фикр тилимга кўчди:

- Сирожиддин, сиз ота-онангизни соғинадигангизми?

- Опажон... - гўшақнинг нариги ёғидан овоз келди, - онажонимни, дадажонимни қандай соғинмай? Уларни жуда соғиндим... Лекин мени эртанги кунга, яшашга умидлантириб турган Феруза эди-ку... Мени орзуларим армонга айланиб қолгандай бўляпти. Агар бу гаплар чин бўлса, мен қишлоқда қандай бош кўтариб юраман. Ахир, уни севишимни ҳамма биларди. У мени алдади. Нега ёлғон гапирди экан? Одамда лафз деган нарса бўлиши керак-ку! Ферузага жуда ишонардим... Опа, айтинг-чи, ҳамма қизлар шунақами?

- Қанақа?

- Ҳамма қизлар Ферузага ўхшаган ёл-

ғончи, лафзсизми?.. Бировга ёлғон гапириб ёмон-ку...

Шу ерга келганда телефондаги алоқа узилиб қолди. Гўшақни қўйиб, севиғи ўтида оташ бўлиб ёнаётган Сирожиддиннинг кўнғироғини анча кўтдим. Шу пайт ташқаридан шитирлаган товуқ келди. Қарасам, қаттиқ ёмғир ёғаяпти. Назаримда, осмон ҳам Сирожиддин билан қўшилиб бўзлаётгандек туюлиб беихтиёр телефонга қараб қўйдим. Жимлик. Биламан, Сирожиддин барибир мендан саволига жавоб кутади...

Аслида бировни кўнглига йўл топа олишни ўзи бир бахт. Сирожиддин, сизга маслаҳатим, сал оғир бўлинг. Аввало, йиғитлик бурчингизни аёло дарахда тугатиб, қишлоққа бориңг. Шоҳалоклик ҳеч қачон яхшилиққа олиб келган эмас. Ҳаммадан бурун, ота-онангизни йўқланг, уларни дўсонини олинг. Ота-онангизни рози қилсангиз, ҳеч қачон кам бўлмайсиз. Кейин вазиятни кўриб, Ферузани кўнглига қулоқ солиңг. Балки бу гаплар ёлғондир... Агар рост бўлса ҳам кўнглингизни бўлмаңг, чунки буни тақдир, пешонаи азал дейишди. Бир кам дунё денг-да, ўзингизни бахтингизни, омадингизни қайтадан синаб кўриңг... Ҳаётда ақли қизлар жуда кўп.

Мен эса сизни кўнғирингизни кутиб қоламан.

Фарида ТОҲИРОВА

● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ● Чоршанбадан-чоршанбагача ●

Мактубларингиздан бири

Мен ривоят, ҳикматли сўзларни ўқиб, йиғишга қизиқаман. Бу зунг яхши кўрган ривоятимни "Оила ва жамият" ўқувчилари ҳукмига ҳавола қилмоқчиман. Бу ривоятни катта онамдан эшитганман.

Узоқ бир шаҳарда бир аёл яшар экан. Оллоҳ ҳар бир нарсани жуфти билан яратди. Аёл ҳам бир кунни бир эрак билан танишиб қолибди. Ўртада илик, дўстона муносабатлар юзага ке-

"БЎЛСА ЭДИ БИР ДАЛА..."

либди. Вақт ўтган сари улар бир-бирларини жуда яхши тушунадиган бўла боришибди. Кунларнинг биринда эрак аёлга: "Менга турмушга чиқинг", - дебди. Аёл: "Мен бир шартим бор, агар рози бўлсангиз мен розиман", - дебди. Эрак тинглабди. Аёл: "Мен йилига бир кун тонг саҳарлаб уйдан чиқиб, кеч кирганда кириб келаман. Сиз "каерда эдинг", деган саволларни бермайсиз", - дебди. Эрак: "Йилда 365 кун

бўлса 364 кунни мен учун сарф-ласа, атиги бир кунгинани ўзи учун яшаса, майли", - деб ўйлабди. Унинг учун бир кун унчалик кўп эмасдек кўринибди. Улар оила қуришибди, ҳамжihatли билан яшай бошлашибди. Эрак оилани моддий томондан таъминлаш учун меҳнат қиларди. Аёл ўзини турмуш ўртоғига ва фарзандлари тарбиясига сабр-тоқат билан бахшида қилибди. Оилада меҳр-муҳаббат, тинч-тотувлик ҳукм су-

рар экан. Лекин аёл йилига бир кунни уйдан чиқиб кетар экан. Эрак ваъдасига вафо қилиб аёлга савол бермас экан. Шундай қилиб йиллар ўтибди. Охири бир кун эракки: "Қандай қилиб аёлим мендан, фарзандларимдан, инोक, тинч, меҳр тўла оиласидан бир кун кечиб кўчага чиқиб кетар экан. Кўчада нима борки, биздан юқори турса", - деган хаёллар чулғаб олибди. Бир кун эрак учун жуда кўпдек кўринибди. Аёл кўчага чиққан кун эрак кетидан олганибди. Аёл шаҳардан ташқаридаги қамишзордан ўтиб кенг далага чиқибди, эрак

ҳам. Шунда эрак диққат билан беркирган жойидан қараса, аёл кенг дала ўртасида туриб, чўқур нафас олиб далага пуфлабди. Бир йил давомида турмуш ўртоғи кеч келгани ёки оила аъзоларидан қай бирини бетоботиғи тугайли ўтказилган хавотирли, бедор тунар, сабр-тоқат ила кўздан чиқмаган қўшешлар, оилада бўладиган яхши-ёмон кунларнинг гўбори кўм-кўк далани ўт бўлиб қуйдириб қул қилибди.

НАСИБА

Тошкент шаҳри

ТҲЙЛАР КАМЧИҚИМ БЎЛСА...

“Қудачилик-талончилиқми ёхуд урф-одат
фожиаси” — 17-, 18-, 19-сонлар

Жамиятнинг бошлангич негизи, бу - оила-
дир. Инсоннинг дунёга келиши, оила кури-
ши, ўзидан насл қолдириши табиий бўлга-
нидек, тўйлар ҳам табиийдир. Айниқса биз-
нинг ўзбеклар сахий, меҳмондўст халқ. Ҳар
бир ўзбек борки, тўй қилсам, элга дастурхон
ёзсам, деб орзу қилади, ният қилади. Йил-
лар бўйи тер тўкиб меҳнат қилади, топанни-
ни “боламнинг тўйига” дейди ва элга даст-
турхон ёзиб, Худога шукроналар айтади. Ал-
батта, тўй яхши, лекин унинг қувончларидан
кўра, тонмаслик керак, ташвишлари кўп бўла-
ди. Тўй ташвишсиз бўлмайди, лекин бир таш-
виш ўрнига ўн ташвишни биз одамлар ўзи-
миз келтириб чиқарамиз. Ойланинг катта да-
ромадлари, асосан тўйларга харж бўлади. Бу
даромадларни кимдир оғир меҳнатлари эва-
зига топади, кимдир фарибгарлик билан то-
пади ва яна ҳоказо. Хуллас, дангиллама
тўйлар кўпларнинг тинка-мадорини қуритиб,
кимларнингдир уриш-жанжалларига ҳам са-
баб бўлади. Мен, Мурод Калонхоннинг “Қу-
дачиллик - талончилиқми ёхуд урф-одат
фожиаси” номли мақоласини ҳажжон ва изи-
роб билан ўқидим. Ниҳоятда долзарб мавзу.
Мақолада билдирилганидай, тошкентликлар
да оғир юк келин томонига босилган. Кейин-
ги пайларда ўш имомини ютиб, фарзанди-
нинг келажагиданам кўра, нима бўлсам бой-
бадавлат, “бели бакуват” одамлар билан
қуда бўлиб олиши йўлайдиган нопок одам-
лар учраб турибди. Мен Зухра Алимардоно-
вани ана шундай имонсиз одамлар қўлига
тушиб қолган, дейман. Бу одамлар унинг ин-
соний гурурини топтаб, бахтига зомин
бўлишган. Урф-одат юзасидан келиб чиқиб,
униги қайнонаси уялмасдан: “Фалончининг
қайнотаси кўёвига машина олиб келибди...”
- дея ўш мақсадни билдирган. Ҳа, ҳозир
баъзи оилаларда қизларга уй, машина олиб
бериб узатиш расм бўляпти. Зухра Алимар-
донованинг бечора ота-онасига раҳим ке-
лади. Улар, қизимиз бахтли бўлса бўлди, деб
топган-тутганларини қудалариникига жўна-
тишса, кўёвболани ўш ўғиллариданам кўра
зиёда қўриб, унгай қизларни қатори ўз ба-
риларини очинса-ю, оқибатда мана бундай
ноҳақ қўрғуликларга дучор бўлиб ўтиришса!
Ҳаммасига кўр-қўрна яратилган урф-одат-
ларимиз сабаб эмасми?

Ўзинг таниган бир аёл қизини узатди. Қиз-
нинг сепига, мебел-себелу, таҳинчоқларига
гап йўқ! Чарлариям худди тўйдай ўтди. Тўкин
дастурхонда музқаймоқча бор эди. “Қудалар-
ми: роса одавлат оилага қуда бўлмиз,
дейишибди”, деб анча гапириб юрди. Сўнг у
ўғлини уйлантирди. Тўйини барча расм-русум-
лари ўтиб бўлгач у: “Ҳаммаём мендай қиз чи-
қариб кўрсин-чи, мана, келинимнинг чарла-
риям тузукроқ ўтмади”, деб қудаларидан но-
лий бошлади. Бора-бора келинини камсита-
ди, урф-одатларни юзига солади, шундан
кейин жанжал бўлади. Тўйларни шундай тар-
тибга солиш керакки, ҳар икки оилаям зарар
қўрмасин. Нафақат Тошкентда, балки республи-
камимизнинг бошқа жойлариданам ноўрин
урф-одатлар, ҳашамлар кўп. Бешариқ туман-
нинг айрим жойларида Президентимизнинг
тўй, маъракалар ҳақидаги маъруза ва фар-
монлари чиқмасидан олдин ғалати урф пай-
до бўлганди. ЗАГС кўни келин-кўёв ва улар-
нинг ўртоқлари қатор-қатор машиналарда ку-
ёвниқига зиёфатга келишадди. Хўвлига узун
столлар ёсатилади, санъаткорлар қўлашади,
дўст-ёрлар табрик учун сўзга чиқишади, эр-
тасига эса - никоҳ кечаси, базм. Яна ўша
ҳолат: кечани зиёфат, ўша санъаткорлар, яна
сўзга чиқишлар... 4-5 кундан сўнг “келин

Ушғичи кўрсда ўқиб юрганимда ота-онам ис-
таги билан турмушга чиқдим. Тўйдаги бутун
сарф-харажат ота-онам зиммасига тушди.
Вақт ўтиб қизлик бўладим. Ота-онам яна бир
бор “тушди”. Эрим туфайли икки болам нобуд
бўлди. Охири мурасамиз келишмади. Кейин бил-
сам, қайнота-қайнопамни мақсади мол-дунё-
ни эгаллаб, орзу-хавас қўриб, иши битган, мени
жавобимни бериш экан...

қўрар” деган маросим бўлади. Кўни бўйи кел-
ди-кетди, ош-пош дегандай... Кечқурун эса
кўёв ва келиннинг дўстларига “вечер”, яна ўти-
риш, яна ташвиш! Буларнинг бари бачкана-
лик эмасми? Шуларни уялсам, ҳар бир тўй
қиладиган одамни соғин ситирга ўхшатаман.
Бола-чақасига яхши едирмай, урф-одатлар-
нинг айрим шартларини бажаришини нима
кераги бор? Ёшларга-ку, барибир: айни қизи-
ган, ҳаёлларнинг сирли оламида юрган давр-
ларда уларни чиқим қизқирармиди? Қария-
лар ҳам ортиқча дабдабозликларга бефарқ
бўлдилар. Ўз-ўзини бошқариш органларига
эса бундай номақбул одатларни қўриб чиқиб,
ўз вақтида олдини олиш имконияти бўлма-
ган-да. Қачонки, Президентнинг “Тўй, маросим,
маърака ва урф-одатларни тартибга солиш,
меъёрида ўтказиш тўғрисида”ги Фармони чиқ-
қачина жойлардаги масул шахсларга бу турт-
ки бўлди. Халқ эса юртбошимизнинг ушбу
фармонидан хурсанд бўлди.

Жиззаҳда “Қиз мажлиси” деган гап бор.
Номин “Қиз мажлиси”-ю... Каттагина даврга
кўёв жўралари билан ташриф буюради, ке-
лин бўлиш қиз келинлик хорж либосида чи-
қади, худди никоҳ кечасидагидай... Ё тавба,
қиз мажлисида йигитларга бало борми, дей-
сан беихтиёр. Аслида “қиз мажлиси” қандай
бўлиши керак? Севимли ёзувчи А. Қодирий-
нинг “Ўтган кунлар” романида: “Тўй, қизлар
мажлиси” саҳифаси бор. Унда шундай дейи-
лади: “Қизлар мажлиси - гуллар, лолалар,
тўтилар, кумрилар мажлиси! Уйда - Кумушби-
бининг тоғасининг уйда қизлар мажлиси, гул-
лар мажлиси! Бу уйга 30-40 чамаси қизлар
йиғилганлар. Йиғилишдан мақсад: қизлар
ўзларининг энг латиф, энг гўзал дугоналари-
ни бу кун келинлик оламига узатмоқчидир-
лар. Бу узатиш мажлисини жонли, руҳли
ўтказмоқ учун барча қизлар ўзларининг энг
асл, энг нафис кийимларини кийиб, фавку-
лодда яسانيб, хусн оламини яна бир қайта
бежабдурлар”. Ёзувчи бу ерда ҳам қизлар
мажлисини, ҳам қизларни ўта маҳорат билан
таъриф этади. Ҳа, бундай чиройли ўтириш-
ларга нима етсин! Қизларнинг ўзи бир уй
бўлиб, яйраб ўйнаб-қулганлари қандай соҳ!

Аксинча, йигитлардан, ён-атрофдагилардан
уялиб, қимтиниб, тортиниб ўтиришдан нима
наф? Ҳозир келин бўлишлар “прокат”га ли-
бос киядилар. Илгари келинларга “беточар”
одати ўтказиларди. Ҳозир ҳам бу одат ими-
жимда ўтказиларди. Лекин... Ҳа, масаланинг
лекин чиқиб қолган: ҳозир келинлар кўёв-
ниқига юзини бемалол очиб келаверади. Хо-
риж фаталарининг юзини тўсиб турадиган
ҳарир пардаси ё йўқ, ё калта, ё “мода”си шу-
нақа... Никоҳ кечасига келган бир киши: ие,
бу келинга “беточар” қилмасам бўлаверар-
кан, деганди ҳазиллашиб. Тўй, маърака, удум,
урф-одатларимизнинг гўзал, камчиқим, беғал-
ва бўлишини хоҳлайман. Бир-биридан ўзар-
га тўй ва маърака қилишга ҳожат йўқ деб
ўйлайман.

Роҳат ҚҮРБОНОВА

Тошкент шаҳри,
Мирзо Улуғбек тумани

ЧИНАКАМ БАХТ ҲАЛИ ОЛДИНДА

“Ота-онасиз қоландим, энди эса...” — 1999 йил 43-сон

ЭСЛАТМА: Онам вафот этган,
отам ҳам баъзи сабабларга кўра 5
йилга қамалиб кетиб, укам ва синг-
лимга ўзим бош бўлиб қолдим. Бир
йигит билан яхши қўришардик. Бо-
шимизга бу қулафлар тушган, у
мени эмас, бошқа қизни яхши қўри-
шини айтди...

Севини борлигига ишонмайман.
В.

Азиз сингилжоним, мен сенинг мак-
тубингни ўқидим. Илоийм ота-онангнинг
жойи жаннатда, руҳлари тинч бўлсин!

Сенга эса укаларинг бахти учун ҳам
мустаҳкам ирода, узок умр, сийхат-сало-
матлик, чинакам бахт тилайман.

Агар жоиз бўлса, сенга маслаҳатим
шуки, сен энди у билан учрашмаганинг
маъкул. У сенга: “Севган қизим бор, икки
йилдан ошди танишганимга”, деб ай-
тибди-ку. Икки йилдан бери у қизни

БОЙЛИК ЖОНГА ОРОМ БЕРМАЙДИ

“Энди унга бахт тилайман” — 13-сон

Гулчеҳраҳон! Эндигина 19 ёшга
кирибсиз. Тўғри, сизга анча оғир.
Сиз севики кишингиздан айрил-
дингиз. Аллоҳим ҳар кимнинг ўз бах-
тини берсин. Сизнинг айтишингиз-
ча, балки ота-оналари хоҳлашма-
гандир. Лекин ота-онаси келажак-
да шу ўғилларини бахтини ўйлаш-
мабдимикан. Сиз келин бўлиб туша-
диган хонадонни ўзга бир қиз эгал-
лади. У қиз уни бахтли қила олар-
микан? Сизчалик севармикан?

Синглим, “бу дунёни - қайтар
дунё” деганлар. Ота-онасининг қиз-
лари ҳам бордир. Молу-дунё ўтиб
кетадиган нарсаси, лекин соф муҳаб-
бат юрагининг туб-тубида ётади.

Гулчеҳра, сиз бу шаштингиздан
қайтинг. Ҳеч қачон турмушга чиқмас-
лиққа ҳарор қилибсиз. Ўзингизга му-
носибига турмушга чиқиб, тушган
хонадонингизнинг энг суюкли кели-
ни бўлинг. Маҳалла-қўй хавас қил-
син. Турмуш ўртоғингизни у йигит-
нинг олдиндан, ота-онасининг олди-
дан етаклаб ўтиб кетинг. Улар ўзла-
рининг хатоларини англаб етиб,
ўшанда балки афсусланишар.

Сингилжоним Гулчеҳра, сизнинг
мақтубингиз менга ҳам оғир ботди.
Ҳаётингиз менинг ҳаётимга ўхшаб
кетар экан. Ёшим 21 да, ўртаҳол
оиладанман. Опа-сингилларим, ука-
ларим бор. Опаларим уйли-жойли
бўлиб кетган. Ота-онам ишлади-
лар. Ўзим алоқа бўлимида ишлай-
ман. Касбимдан мамнунман. Ҳар бир
инсонда юрак бор. Севинга қодир.
Мен ҳам бир йигитни севардим.

Маҳалламиздаги бир йигит би-
лан севишардик. Орамиздаги
муносабатни ҳеч ким билмасди.
Кўнларни бирида у менга тўйин
бўлаётганини, мен ҳам бошқа
бир йигитни этагини ушлаб эрга
тегишим кераклигини айтди. Гу-
ноҳим уни севганимми?

ГУЛЧЕҲРА

Унинг учун ҳамма нарсаси тайёр
эдим, қолаверса у ҳам мени яхши
қўрарди. Мен шундай йигитни се-
ганимдан афсусланмас эдим. Қизи
бор уйга совчилар келади, албатта.
Мен уларга рад жавобини бердим.
Ота-онам эса менинг раъйимга
қарардилар. Аммо, мен фақат уни ку-
тардим. Бир кўни у “эрта-индин бо-
риб қолишади”, деди. “Ҳа” деганда
нидо чиқади. Оналари ўзи танлаб
қўйган қизлари бор экан.

Шундай бўлса-да у яна келавер-
ди. Охири бир қарорга келдим. Мен-
га қанчалар оғир, қанчалар аччиқ
бўлмасин, севгимизни поймол қил-
дим.

Уни унуттишга ва бошқа учрашмас-
лиқга ўзимча аҳд қилдим. “Мен тил-
лодан бахт” эмас, “оддийгина бахт”
тилаб қолам.

Онаси орзу қилгандек, бадавлат
жойдан келин қўришини тилаб қола-
ман. Зора бо келин онасининг
нонига оро кирса.

СЕВДО

ЙИГИТНИНГ ҚЎРҚОГИДАН ҚЎРҚИНГ

“Биров орқали айтилган севги” — 1-сон

О. исмли йигитнинг қариндо-
ши бизни маҳалламизда яшар-
ди. Бир кўни келинойиси О.
мени севиб қолганини айтди.
Биров орқали изҳор қилинган
севгига ишониш мумкинми?

УМИДА

Гарчи сиз билан тенгдош бўлмасан
ҳам сизга маслаҳат беришга қарор қил-
дим. Умида синглим, албатта маслаҳат-
ларимни тўғри тушунасиз деган умида-
ман.

Аваллабор эркакни эркак қилиб ту-
радиган мардлик деган хиссийат ҳамма
йигитларда ҳам топилавермайди. Сиз
севиб қолдим деб ёзган ўша О. исмли
йигит мени ўйлашим ва мени ўла-
чимда қўрқоқ ва юрагиди мардлик
етишмайдиганлар қаторига қиради.

Ундай йигитларнинг қалбига севги,
муҳаббатдан кўра қўрқув хис-туйғуси
устуноқ ва олдинроқ туради.

Агар шундай бўлмаганида ўз келин-
ойиси орқали севги изҳор қилмаган
бўлар эди. Мен бундай ишларни йигит-
лар шаънига номуносиб деб тушунаман.

Агар у йигит билан бирга бўлиб кет-
ган тақдирингизда ҳам унинг қўрқоқли-
ги бир кун келиб сизга панд бериб
қўйиши мумкин. Бунинг учун одамлар
бежиз айтишмаган “Муҳаббат юрагиди

ўти борлар учун” деб, синглим.
Гапларим оғир келган бўлса,
узр. Аччиқ бўлса ҳам ҳақиқатни
айтдим. Кейин уни деб сиз ҳам
ўзингизни ўлдирмоқчи бўлга-
нлик ҳато иш бўлибди. Инсон
мард, жасур ва ҳар қандай оғир,
қийинчилик дамларда ҳам енгиб
ўтишга ҳаракат қиладиган бўли-
ши керак.

Синглим Умида, қайгурманг,
бу ўтқинчи хис-туйғуларни унут-
тиб, билингки ҳақиқий муҳабба-
ти-из олдинда. Сизни меҳрин-
гизни қозонадиган мард, жасур
ва юрагиди ўти бор йигит кута-
япти. Агар ишонмасангиз хато
қилган бўласиз. Чунки инсон ол-
дига мақсад қўяди ва шунга ин-
тилиб, ишониб яшайди. Балки
йиллар ўтиб ўзингизга муносиб
йигитни топангиздан мендай
акангизнинг гапларини эслар-
сиз. Мени эса ишончим қомил,
сиз албатта севимли ва суюкли
ёр бўласиз ва бунга тўла ҳақли-
сиз. Чунки мен сизни қўрмаган
бўлсам ҳам билиб турибманки,
сиз жуда гўзал, жуда латофатли
қизсиз ва ҳар қандай йигитни
ром қила оласиз.

Сизга бахт ва омад тилаб,
ЭЛДОР
Тошкент шаҳри

ҳам, сенинг соф муҳаббатингни ҳам оёқ-
остан қилиб, йўнчоқ қилиб юрибди-ку.
Унда яна қандай яхши нарсалар кута-
сан. Сен бор-йўғи 17 баҳорни қарши
олибсан. Шу ёшгача энг яқин маслак-
дошинг онажонингдан, бебаҳо суяни-
гинг ота-онангдан айрилибсан. Шундай
ғамларга чидабсан-ку, бунисияга чида,
иронданг қўлга ол! Ўзингни хўрлаб,
униги ўйинчоғига айланиб қолма! Бах-
тинг, ҳаётинг ҳали олдинда.

Сен ўз вақтида ўзингни қўлга ол! Мен
сенга, сенинг иронданга ишонаман.
Ишончим қомилки, сен ҳали шундай
мард, оқил йигитнинг умр йўлдоши,

ажойиб хонадоннинг бекаси бўласан!
Сен у йигитни унут!

Самода юлдуз кўп, қай бири йироқ.
Айтолмам, билмадим қайси яқинроқ.
Йўлимиз қийини? Манзил-чи қайда,
ёруғ кўнларимиз, наҳот шу жойда.
Рақиб бисёрми ё дўстимиз кўпроқ,
Аллоҳга бандамиз, Аллоҳ яқинроқ.

Райхон АШУРОВА,
Қашқадарё вилояти,
Қамаши қишлоқ хўжалик
касб-хунар коллежи
кутубхоначиси

ТАБРИКЛАР ВА ЭЪЛОНЛАР

Севимли ойижонимиз ДИЛОРОМ!

Сизни табаллуд топган кунингиз билан кутлаймиз.

Бахтимизга сой-саломат бўлинг. Фарзандларингиз номидан кизингиз Хосият

Азиз дадажонимиз Камолов ШАРИФ ака!

Сизни 46 ёшингиз билан кутлаймиз. Аллоҳдан соғлиқ, узоқ умр тилаб

Оила аъзоларингиз

Азиз онажонимиз Мубашир опа АБДУАХАДОВА!

Сизни 3 июнда брдаднан табаллуд аймингиз билан табриклаймиз. Аллоҳдан сизга узоқ умр, соғлиқ, хотиржамлиқ, бахт-саодат ва узоқ йиллар оиламиз кўрқиб бўлиб турганингизни тилаб қаламиз.

Фарзандларингиз ва "Мубашир опа" хусусий фирма жамоаси

Кутлов

МЕХНАТДАН БАХТ ТОПГАНЛАР

Музроб ака йўлдошев "Матбуот тарқатувчи" Акционерлик компаниясида 40 йилдан буён ишлайди. Ўз меҳнат фаолиятини оддий ишчиликдан бошлаган

Музроб ака кейинчалик масъул вазифаларда ҳам хизмат қилди. Газета ва журналларни вақтида тарқатишга ўз ҳиссасини қўшди. Жамоадаги ҳамкасбларининг хурматини қозонди. Касби тақозоси билан К. Ёрматов, Ш. Аббосов, З. Саидносиrowадек машҳур инсонлар билан мулоқотда бўлди.

- Шу ташкилот худди уйимдек бўлиб қолган. Ҳамкасбларимнинг бири ака, бири укамдек. Нимагаки эришган бўлсам ҳалол меҳнат билан эришдим. Менимча ўтган ҳаётини ҳеч армонсиз мамнунлик билан ёдга олишдан бошқа бахт бўлмаса керак инсонга, - дейди у.

Файзли хонадоннинг бахтиёр бошиғи - олти нафар фарзанди бор, ўн икки ширинтой набираларининг меҳрибон бобоси. Бугун кутлуг 60 ёшини қарши олаётган Музроб акага соғлиқ, узоқ умр, оиласига осойишталигу ишларида омадлар тилаймиз.

Х. УСМОНОВА

ТУГИЛГАН ДАСТУРХОННИНГ СИРИ

Дадажоним Собирхўжа ота Рихсиҳўжаев 1999 йил 23 сентябрда 93 ёшда вафот этдилар. Улар биз фарзандлари, неварою эвараларига гоҳта меҳрибон, доно инсон эдилар. Ҳар бир сўзларида бир олам маъно бор эди. Ҳар доим бизларга у-бу нарсалар илиниб юрадилар. Шу ёшга чиққан бўлсалар-да, ҳар биримизнинг исми-шарифи адаштирмасдан айтар эдилар. Кунларнинг бирида мен у кишини туш кўрибман. Тушимда улар уйимизга келган эмишлар. Соқоллари олпоқ, юзларидан нур ёғилиб турганмиш, қадди-қоматлари эса нақирон йигитларникидек тик эмиш.

Улар мени бағриларига босиб, эркалаб: "Юр, қизим, бу ерлардан узоқ жойларга кетамиз. У ерлар жуда ҳам гўзал жойлар", - дебдилар. Мен бўлсам: "Дадажон, мени фарзандларим ҳали кичкина. Уларни кимга ташлаб кетаман, йўқ, ҳозир боролмайман", - дебман. Шунда ёнимизга бир аёл яқинлашибди ва дадажонимга қараб: "Тоға, мени олиб кета қолинг, мен болаларимдан кутулганман", - дебди ва дадажоним билан кетишдан олдин катта дастурхонни тугиб олиб, йўлга тушибди.

Бир маҳал уйғониб қарасам, тушим. Кўрган тушимдан ҳайрон бўлдим, уйланиб юрдим. Орадан икки кун ўтиб, дадамнинг жиянлари Тошхон аммам 67 ёшларида оламдан ўтдилар. Кейин билсам, тушимда кўрган ўша аёл Тошхон аммам экан, тутилган дастурхон эса уларнинг бу дунёдан ризқлари узилганидан дарак экан.

М. УБАЙДУЛЛАХЎЖА ҚИЗИ
Тошкент

ҲУҚУҚШУНОС МАСЛАҲАТИ

САВОЛ: Мен эрим билан 2 йил илгари суд орқали ажрашган эдим, лекин у спиртли ичимликлар ичиб маст ҳолда уйимга келиб, мен тарбиялаётган ўғлимизни ҳақоратлайди, асабига тегиб уради ҳам. Ўғлимиз тарбияси борасида оталик мажбуриятини бажармайди. Нима қилсам экан?

Мадина ИБРОХИМОВА

Бухоро вилояти

ЖАВОБ: Сиз ажрашган эрингиз устидан яшаб келаётган туман ёки шаҳар судига оталик ҳуқуқидан маҳрум қилиш ҳақида даъво ариза беришингиз керак ва унда суд оталик ҳуқуқини бажармасдан ўғлингизга ёмон таъсир қилишини, шадқатсиз муомалада бўлишини, муттасил ичкиликбозлик қилишини ҳисобга олиб уни Ўзбекистон Республикаси Оила кодексининг 79-, 80-моддаларига асосан оталик ҳуқуқидан маҳрум қилишни мумкин.

Забиҳилло МУҲАММАДЖОНОВ,
ҳуқуқшунос

Азиз ДУРДОНА келиной!

1 июн - табаллуд кунингиз билан табриклаймиз.

Нуриддиновлар оиласи

Оила-19

Табиатан очик ва тўғри сўз, уйланмаган 38 ёшли фарғоналик йигит ўзига бир умрлик тўғри сўз ҳамроҳ излайди.

Оила-20

Қорақалпоғистонлик 58 ёшли ўқитувчи эркак оилани муқаддас биладиган аёл билан танишмоқчи.

"БЕГОЙИМ - СЕРВИС"

ҚИЗЛАРЖОН! СИЗЛАРНИ ТАЪТИЛ ПАЙТИДА ХУНАРЛИ БЎЛИБ ОЛИШГА ТАКЛИФ ЭТАМИЗ

1. Массаж.
2. Замонавий урфдаги пардалар тикиш.
3. Косметология.
4. Сартарошлик.
5. Ҳамширалик.
6. Тикиш-бичиш, моделлаштириш.
7. Компьютер.
8. Торт, салатлар тайёрлаш.

(Кечки гуруҳ соат 17.00 дан бошланади)

Тел: 41-16-63

МАНЗИЛ: Тошкент ш. Ўрда бекати, Анхор бўйи кўчаси, 6-уй. Ўқишни тугатганларга диплом берилади.

ЭЪЛОНЛАР

Аллаяров Бурҳон Мусурмонович номида 26.07.84 йилда Тошкент политехника институтининг томонидан берилган **№ 058447** рақамли диплом йўқолганлиги сабабли **БЕКОР ҚИЛИНАДИ.**

Ташкилот ҳар хил турдаги қоғоз махсулотларини ва концелярия молларини пул ўтказиш йўли билан сотади.

Тел/факс: 144-54-45

"ҲАДИЧА САЁҲАТ" ФИРМАСИ
ЎҚИШГА ТАКЛИФ ҚИЛАДИ

3-ОЙЛИК	2-ОЙЛИК
Бичиш ва тикиш (3-6 ой).	Қандолатчилик.
Бухгалтерия.	Сартарошлик.
Уй ҳамшираси.	Массаж.
Радио-телевизор устаси.	(Диплом ва гувоҳнома берилади)
Инглиз тили, араб тили, рус тили, ўзбек тили.	

Тел: 98-71-98

Манзил: Янгиобод даҳаси.
Мўлжал: "Янгиобод" кинотеатри. Авт: 30, 119, 5, 61, 23, 26, 39. Маршрут: 45, 18, 57, 39.

БАҲОРДАН - ИНЖИҚЛИК, ОТАШНИ - ЁЗДАН

ЭГИЗАКЛАР

(22 майдан 21 июнгача)

Қуёш Жавзо (Эгизаклар) юлдуз буржиги кириши фасллар - баҳорнинг ёзга алмашинуви бошлаб беради. Ушбу юлдуз буржи остида туғилганларга баҳор инжиқликлари ва ёз оташи ҳамроҳ бўлади. Улар ҳаво унсурига тегишли бўлиб, ҳамиша Меркурий сайёраси ҳомийлигида бўладилар.

Эгизаклар бошқа буржлар остида туғилганлар ичида энг тиниб-тинчимасдир. Уларнинг онгида романтика шамол бир дам бўлса-да тўхтамай эсади. Бир хиллик ва темир интизом уларга энг катта азоб. Янгиликка ўч, турғунликка душман бўлган ушбу бурж вакиллари адабиёт ва санъат билан шугуллансалар, ўз инқилобий руҳларини асарларига олиб қирадилар. Шунга қарамай, кишилар орасида муомала санъатида уларнинг олдида тушадигани бўлмайди.

ЭРКАК - ЭГИЗАКЛАР

Бирор даврада бошқаларни оғзига қаратиб, қизик хангомалар қилаётган қимсани кўриб қолсангиз, билинг-ки, у Эгизаклар буржи остида туғилгандир. Эркак-эгизаклар ёлғизликни ёмон кўрибгина қолмай, ундан кўрқадилар ҳам. Улар ҳамиша кўнчилик ораси-

га интилади, ўзига эътибор беришларини хоҳлайди.

Эркак-эгизаклар табиатан жуда бекарор: бугун айтган гапидан эртага тониб кетаверади. Унинг севган мақоли: "Тақа бўлсану, сўт берсин!" Яна "Бир йигитга қирқ хунар оз", - деганларидек, эркак-эгизаклар бир пайтнинг ўзида беш-олти хил ишни амаллаб кетаверишади. "Айтсамми, ё айтмасам", "агар", "аммо, лекин, бироқ" сўзлари унинг асосий луғат бойлигидир. Ёшлигида кўли очик бўлгани ҳолда қариқанда ўта кетган зикнага айланади. У ҳаётда "Беда-нанинг уйи йўқ, қаёққа борса "пит-пилдик", - қабилида яшайди, мулкчилик туйғуси унга бегона. У бутун дунёни ўзиники, ўзини эса бутун дунёга тегишли деб билади. Агарда ёш уланган бўлса, битта никоҳ билан умргузаронлик қилиши даргумон. Рашқ туйғуси эркак-эгизакларга ёт. Бу туйғу ўзига нисбатан ишлатилишига чидай олмайдилар. У эркин шамолга ўхшайди, деразадан кириб, эшикдан чиқиб кетиши мумкин. Хонага қамаб қўйсангиз ё димиқиб ҳалок бўлади, ё уйингизнинг то-

мини кўчириб бўлса ҳам озодликка чиқиб кетади.

АЁЛ - ЭГИЗАКЛАР

Бир пайтнинг ўзида уч-тўрт хил табиатли аёл билан муомалада бўлишни истасангиз, аёл-эгизаклар билан танишинг. У ҳар томонлама иқтидорли, суҳбати жонон, пазанда ва оқила аёлдир. У сизни зериктириб қўймайди. Дарвоқе, унинг ёши бу ўринда катта аҳамиятга эга. Оқ-қорани ажратолмаган ёшдаги аёл-эгизаклар билан жиддий турмуш қуриш режасини тузмай турган маъқул. Воғга етган, турмуш аччиқ-чучуғини кўрган аёл-эгизаклар бўлса бошқа гап!

"Тошсиз ер излаган ерга, айбисиз эр излаган ерга ёлчмайди", - деганларга аёл-эгизаклар ўз дидига мос эркакни излаб, қўллаб йигитларни элақдан ўтказиб чиқади. Ўз ихтиёрини топишган эркакни эса ҳар жиҳатдан бахтли қилишга ҳаракат қилади. Эрида йўқ фазилатларини пайдо қилиш ва ривожлантиришга устаси фаранг бўлади. Ўзи ҳам эрининг турмуш тарзига тез мосланади. Эрига нега кеч келганлиги ёки туни

билан қаёқларда юрганлиги ҳақида савол бериб, жонига тегмайди.

Уй-рўзгор ташвиши унга тааллуқли эмас. Аёл-эгизак ҳамиша янги гоғлар, пазандалик силрари, антиқа бичимлар яратиш фикри ҳаёли билан банд бўлади. У икки-уч хил масаллик билан ҳам ундан ортқ таомлар тайёрлай олади. Кир бўлган дарпардани ювишдан кўра, унинг ўрнига янгисини осиш унга осонроқ. У хонанигиликни ёқтирмайди. Кеч тушаверса эри ва болаларини олиб театр ёки кинога, концертларга, ҳеч бўлмаганда меҳмонга боришни яхши кўради. Ўзи ҳам меҳмон қутишни жойига қўяди. Байрам дастурхонингизга энг нозик дидли меҳмонларингизни кўрқмасдан таклиф этишингиз мумкин. Меҳмонларни дастурхон устида пазандачилик "санъат асари" қутиб туради.

Эгизаклар **Тарози** (24.09-23.10), **Қовға** (21.01-18.02), **Арслон** (23.07-23.08), **Эгизаклар** (22.05-22.06) буржиде туғилганлар билан бахтли ҳаёт кечирадилар.

Бузоқ (21.04-21.05) билан бир нави турмуш қурадилар.

Балиқ (19.02-20.03), **Паризод** (24.08-23.09), **Ўқотар** (23.01-21.12) билан оила қуришдан эҳтиёт бўлиш керак.

Оллоёр БЕГАЛИЕВ

Хозир коллежда ўқияпман. Медицина соҳасини танлаганман. Ёшлигимдан қизиққан касбимни эгалладим десам хато қилмайман. Чунки ишга ҳам жойлашиб олганман.

Мен биринчи ишга кирган кунларим бироз қийналиб юрдим. Мен ишлаган шифохона шунақанги осойишта, тоза жой эдики, беморлар ҳузур қилишарди. Ҳамширанинг вазифасини ипидан-игнаси-гача ўрганиб олдим. Шифохонага янги бемор А. исмли 21 ёшли йигитни олиб келишди. У авайлаб беморхонага ётқизилди. Беморга ташхис қўйиб, дори-дармон қила бошладик. У ўта нозик, озгин, ягона ўғил бўлгани учунми эркакроқ эди. Кўнглига ёққан ҳамширага уқолларини қилдириб, ёқмаганига йўқ эди. Шундай қилиб бугун уқол қилиш навбати меники эди. Беморхонага кирдим. Кирсам, А. ширин уйқуда ухлаб ётганим билмадим, кўзини юмиб олган. Уни кўриб шунақа ачиниб кетдим. Киприкларим узун, қош-кўзи қоп-қора, юзлари пахтадек оппоқ, юмшоқ. Ёш йигит касалга дучор бўлса, бундан дахшатли воқеа бўлмаса керак. Секин олдида бордим. Олдида боришим билан кўзларини очиб, менга ҳайрон қараб турди. Уқол қилишга келганимни айтиб, танишиб олдим. "Қўлингиз энгил экан, таъсир ҳам қилмади, оғриқни сезмадим", - деб кўзларини узмай қараб турарди. Уни кўриб ўзимда ҳам унга нисбатан меҳр пайдо бўлди. Ўзимга-ўзим сўз бердим. Мен ҳамширалик вазифасини бўйинига олган эканман, шу ўн гулидан бир гули очилмаган А.ни бу касалдан фориғ этаман. Мен уни олдида кирганимда узоқ қолиб кетар, гаплашиб, дардлашиб кун қандай ўтиб кетганини билмай қолардим. А. мени шунақа ҳурмат қилардики...

У келажақда Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист бўлишни орзу қиларди. Агар бир кун келмасам уқолларини ҳеч кимга қилдирмасдан мени кутиб ётарди. Деярли ҳар кун ишга борардим. Врачларимизнинг айтишига қараганда, уни операция билан даволаса фойдалироқ экан.

Хамма уқолларини ўзим қилардим. Унга шунчалик ўрганиб қолдимки, қўлимдан келганча ёрдам қилдим. Тезроқ тузалиб оёққа туришини жуда-жуда истардим. 2 ой деганда оёққа турди. Бобгон ўз экан дарахтидан мева кутгани каби, мен ҳам ўзим парваришлаган дарахтим мева берганидан бахтиёр эдим.

Бу севинчим узоққа бормади. Бир ҳафтадан кейин яна ётоқли режим. Кундан-кун унинг ранглари оқариб, озиб 10 кун ичида А.дан асар ҳам қолмади. Врачларнинг айтишига қараганда, энди у умрбод ногирон бўлиб қоларкан. Умуртқа поғонаси чириган экан. Операция қилишнинг фойдаси йўқ, чунки бемордан операция пайтида жудаям катта куч талаб қилинади. Бунақа куч А.да бутунлай йўқ. У касаллик билан яна бир янги ой олишди. Мен ҳам у тузалсин деб эртдан кечгача Оллоҳга нола қилардим. 10 - 15 та уқолни ўз вақтида, эринмасдан қилардим. Унинг ўзгариб туриши ажаблантирарди. Бир ҳафта соппа-соғдек бўларди-ю, яна иситмаси 40-41 бўлиб ётиб қоларди. У менга атаб шеърлар ижод қиларди, ашулалар айтарди. Бора-бора унинг шеърлари, ашулаларида севги сўзлари пайдо бўлди. Бунақа бўлганига ўзим ҳам хурсанд бўлдим. Чунки мен ҳам уни ёқтириб қолдим. Шундай қилиб биз бир-биримизга ўрганиб қолдик. Уни тузалиб кетишини жудаям хоҳлардим.

Бир куни ишга боролмадим. Эртасига борсам, А.ни "реанимация" бўлимига олиб ўтишибди. Билсам, иситмаси кўтарилиб ҳушидан кетиб қолибди. Шу аҳволда 3 кун ётди. Ўзим ҳам роса ачиндим. Опаси, адаси, ойиси йиллагани йиллаган. Шу орада мени ишларим ўзгариб, олам бўйишоман узоқ бўлгани учун уйимиз олдидаги поликлиникага жойлаштириб қўяман деб қолдилар. Мен йўқ деёлмадим. Чунки бундан 1 ой олдин оламдан шу поликлиникага гаплашиб ўтказиб қўйишларини сўрагандим.

Ишхонага кириб борганимда А. ўзига келган, қулиб қараб турарди. Салом бериб индамасдан ўтиб кетдим. Энди нима қиламан, А.га қандай тушунтиришни билмай қолдим. У мендан олдин фаррош кампирдан эшитиб олган экан.

Хонаси олдида ўтиб кетаётсам секин қақирди. "Тинчликми, камнамо бўлиб қолибсиз, ёки уч кун ётганимизда умидингизни уздингизми, кўркаманг, мана сизнинг муҳаббатингиз ғолиб чиқди. Хаммаси ортда қолди. Энди бўёғи яхши бўлади", - деди. Унинг бу гаплари юрагимга қанақа жараҳат етказганини, ўзим қилган хатоимни тушуниб етдим. Ха-

тоим шуки, уни ўзимга ўргатиб қўйгандим.

Қараб туриб давом этди: "Энди ўзингиз парваришлаб мева солган дарахтни, ҳали пишиб улгурмасдан, хомлигича чопиб ташламоқчимсиз. Нега бундай қилдингиз, ахир ўзингиз сиз қачон тузалсангиз шунда хурсанд бўламан деддингиз-ку. Унда нимага мени ёлғиз қолдириб кетмоқчисиз. Даволашни охиригача қилмасдан ташлаб кетасизми ахир.

УНИНГ КЕТГАНЛИГА ИШОНМАЙМАН

ДИЛ ИЗХОРИ

Нега?". Унинг бу гаплари, бу савол назари билан боққан нигоҳлари, қоп-қора кўзларида қотган кўз ёшлари, менга меҳрла боққан кўзлари, ёш болаларча кетимдан ялиниб: "Кетманг, илтимос, сизсиз мен бир кун ҳам чиқолмайман. Кетсангиз ҳам соғинтирмасдан келиб туринг", - деб илтимос қилганлари ҳалиям кўз олдимдан кетмайди.

Аваллига ўзим ҳар кун бориб кўриб келадиган бўлдим. Секин-секин 3 - 4 кун, кейинчалик 1 ҳафта ва нихоят 1 ойда 2 марта бордим. Бу орада совуқ тушиб боролмай қолдим. Поликлиникада ишлар кўпайиб кетди. Бориб кўришга вақтим бўлмай қолди. Секин-секин унуттишга ҳаракат қилдим. Менсиз ҳоли нима кечаркин, деб ўйладим. Бу ўйловлар жонимга тегди ва нихоят боришга қарор қилдим. Ишхонадан рухсат олиб А.ни олдида шошилдим. Бориб, не кўз билан кўрайки, А. палатасида йўқ. Турган жойимда қотиб қолдим. "Хаммаси яхшиликка бўлсин", - деб врачимиз билан суҳбатлашдим.

Врачимиз: "Биз қўлимиздан келган барча даво-ни қилдик. Буёғи Оллоҳ Таолодан. Шифо берсин. Уйига рухсат бўлганига 10 кунча бўлди, жавоб бердик", - дедилар.

Юрагимни ғулғула босди. Ахир энди нима бўлади. На хат бор, на ҳабар. Уйга қандай келганимни билмайман. Шундагина уни чин кўнгилдан севганимга, уни йўқотиб қўйишдан кўрққанамга ишонч ҳосил қилдим. Олдинда оққан сувни қадри йўқ деганларидек, уни қидириб бориб тополмай қайтганимдан кейингина қадри билинди. Уни шу кунлар ичида роса кўп ўйлардим.

Кундан-кун юрагим сиқилиб, нима қилишни билмай қолдим. Кейин аниқ гапни билиш учун яна ўша шифохонага келдим. Беморхонага кирганимда уни ўрни бўм-бўш эди. Хаёлимда ҳозир у кириб келаётгандек туюлди. У билан бирга ётган киши ҳалиям шу ерда экан. Хайрият, деб севиндим.

У ҳам мендан бир нимани аширгандек, "Яхши бўлиб, касалхонадан хурсанд чиқиб кетди" - деди. Унинг гапларидан қанақадир титроқ оҳанглари билиниб турарди. Юрагим орқага тортиб кетди. Шу орада фаррош кампирни кўриб қолдим. Ундан сўра-

сам, у менга қараб, "бечорагинам" деб қўйди. Кейин ишига кетаверди. Орқасидан чопиб бордим. "Яширмасдан айтиб беринг холажон, илтимос", - деб ялиндим. Ялиганимга чидаб тутолмади шекилли, секин гап бошлади:

- Сен кетгандан кейин А. ҳеч ким билан гаплашмай, уқоллариниям олмай қўйди. Кундан-кун ахволи оғирлашди. Ҳаттоки дардини ҳеч кимга айтмади. У ичида нималарнидир пичирлаб, уйига кетиш олдида мана бу хатни бериб кетди. Агар мабодо ўлиб қолса, сени охирадта бир умрга кутишини айтиб кетди, - кампир шундай деб йиғлаб юборди.

Бу гапларга чидаб тутолмадим, кўзларимдан дув-дув ёшлар отилиб чиқди. Нахотки у мени деб оламдан кўз юмган бўлса. Нахотки у мени бу дунёга ташлаб кетса. Унинг бундай қилишга ҳаққи йўқ. Холани қўлидан хатни олар-

канман, қўлларим титрарди. Кўнглим бу хатда нима ёзилганлигини сезгандай эди. Букланган варақни очиб ўқиб бошладим.

"Салом менинг севимли маликам. Сиз хафа бўлманг. Мен албатта тузаламан, фақат бу дунёда эмас, боқий дунёда бир умр яшайман. Тақдиримга ёзилгани шу экан. Сизни ташлаб кетиш ниятим йўқ эди. Жонимни охириги нуқтасигача ўлим билан олишдим. Сизни бахтли қилиш учун охириги нафасимгача курашдим. Лекин ўлим ҳақ экан. Мени ўз бағрига олди. Сиздан бир умрга розиман. Қилган яхшиликларингиз-у, менга бўлган пок муҳаббатингиз учун миннатдорман. Сизни сиқилишингизни, менинг тақдирим учун касал бўлиб қолишингизни ҳеч қачон хоҳламайман. Бу хатни ўқиб дадилроқ бўлинг. Менинг руҳим доим сиз билан бирга. Мен кўролмаган бахтни сиз кўринг. Ушалмаган орзуларимни давомчиси бўлинг. Доимо соғлом, дадил, кўрмас, одобли, ҳар доим ҳам шўх, ҳушчақчақ бўлиб юринг. Ким билан бўлса ҳам бахтли бўлинг, ҳеч қачон мени севгимни ёдингиздан, хотирангиздан ўчирманг. Сизга охириги илтимосим шуки, мендан ҳеч хафа бўлманг. Бошқа чора тополмадим. Сизсиз қийналдим, ўзга чорам йўқ эди. Хайр, охирадта юз кўришгунча омон бўлинг. Севгинингиз А."

"Нега, нега ахир. Сизни бу дунёдан кўз юмишга ҳаққингиз йўқ. Мен сизни хафа қилмадимку, сиз ўзингиз учун бўлса ҳам яшашингиз керак эди-ку..." Шунақа бақириб йиғладим-ки, ўзимни ушлай олмадим. Энди мен нима қиламан. Ахир бундай бўлишни қаёқдан билибман. Тақдир бунчалар шўрпешона қилиб қўймаса? Менда нима айб. Айтинг нима айб? Хола гапида давом этди: "У сени роса кутди. Ҳар куни эшик пойлаб ўтирарди. Бора-бора сен келмай қўйган вақтларингга сиқилиб касали кўзиб, зўрайиб қоларди. Дўхтирлар кетма-кет уқол билан сақлаб қоларди. Ўзига келиб яна куни кутиш билан ўтарди. Бир ой деганда озиб-тўзиб, туришга, юришга маддори қолмай қолди, силласи қуриб, тирик мурдага айланди. Докторлар: "Бошқа ёрдам беролмаймиз, ҳаракатингизни қилаверинг", - деганидан кейин уйидагилари олиб кетишга тараддуланишди. Фақат у сени кутарди. Сени кўриб ўлсам армоним йўқ деб роса йиғларди. Сиқилиб кетса, мени олдида қақириб сен ҳақингда сўраб, гаплашиб ўтирарди. Уйига кетадиган кунлари роса йиғлади. Ойилари, адалари хайрон. Шундай қилиб, олиб кетишди. Бир ҳафтага етмасдан адаси келиб врачларни жанозага айтиб кетди. Бола бечора армонда, сени висолнинг кўролмай кетди..."

Бу гаплар менга тушдек туюларди. Бу гапларни эшитиб: "Нахотки А.ни ўлимига сабабчи мен бўлсам", - деган савол мени роса қийнарди. Мана, ҳозир А.дан айрилганимга беш ойдан ошди. Ҳали-ҳали уни кетганига ишончин келмайди. Уни руҳи билан яшаётганимни иш-ичимдан ҳис қиламан. Бу дардим бир умр армон бўлиб қолади. Энди ҳеч қачон ҳеч кимни севолмасам, ёқтириб қололмасам керак. Кўнглимга тасалли берадиган, дардимга малҳам бўлувчи, мени ўйловчи энг яқин сирдошим А.ни руҳи бўлса керак. Ахир ўзингиз ўйланг, унинг ўлимига айбдор ким, мен эмас-ку, тўғрими? Ахир мен ўлимини хоҳламаганман-ку, бунақа бўлишини тушимда ҳам кўрмаганман-ку. Маслаҳат беринг, зора сизнинг сўзларингиз дил изтиробларимни енгиллатса...

ОРЗУ

Бухоро вилояти

Ёзувчи Дилбар САИДОВА янги қиссалар китобини “Қуларнинг бирида...” деб номлади. Диктатингизга ана шу китобдан кичик қиссани ҳавола этдик. У эътиборингизни қозонади, фикр-мулоҳазаларингизни ёзиб юборасиз ва қолган қиссаларни ҳам ўқиб иштиёқда китобни газета-журнал дўконларидан сўраб сотиб оласиз, дея умид қилдик...

Китобни “Оила ва жамият” редакциясига келиб муаллифнинг ўз дастхати билан ҳам олишингиз мумкин...

ДИЛБАР САИДОВА

КУНЛАРНИНГ БИРИДА...

Боши ўтган сода

- Дадам келдила, дадам келдила, - болалар жонлашиб қолишади. Айниқса, кичкинтой дадасини ошикиб кутади. Чунки дадасининг чўнтагидан албатта бирон бир ширинлик чиқишини у яхши билади...

Ўзим ошхонада, қозон ёнида турибман, эримнинг товушидан кайфи тарок эканини сезаман.

У кийимини алмаштириб юмшоқ креслога ўтирар-ўтирмас болалар дастурхон ёзишади, мен эса тайёр овқатни сузиб келтираман. У албатта чарчаган ва очикқан, ишдан сўнг ишонанинг ўзида ё қайсидир бир қаҳвахонада дўст-ёрлар билан қиттак-қиттак отишган. Аммо у бунга ҳам қаноат қилмайди. Овқатдан олдин пибела ароқ қуйиб ичади... Сезиб турибман, кичкинтойнинг пешонасидаги ғурра унинг асабини кўзгатади...

- Хой, кани бу ёкка ўтиргин-чи, - дейди у менга ўшқиргандек товушда. - Сен онамисан?

- Ҳа, - дейман ва кўнглим қандайдир нохушликни сезиб, бирдан қопқора тортиб кетади.

- Нега болангга қарамайсан?

- Энди бола-бола-да, талашади, тортишади, йиқилади - туради. Бола фақат шох чиқармайди, дердилар буюм раҳматли, - дейман ўзимни босиб.

- Нима, боланинг ҳайвондан фарқи йўқ, демокчимсан? Яхшиямки

боланг бор, бахтинг шунда...

- Нима демокчисиз ўзи, тушунмаяпман сизга?

- Ҳа, сен тушунмайсан... Менга бола керак, билдингми. Онамисан, болангга қара, керак бўлса иш-пишингни йиғиштир...

Мен индамайман. Бу - янги гап эмас. Неча замонлардан буён айтилиб келади. Одатда, мен ҳар сафар бундай саволдан сўнг:

- Хўп, майли, мен ишламайман, аммо рўзгор нима бўлади, - дейман.

У эса, албатта: - Бориға қаноат қилиб ўтирсанг, рўзгор ўтаверади, - дейди.

Бир томондан тўғри гап. Лекин мен болаларим туғилган кезларда уйда роса ўтирганман. Қўлимда фақат нон учунгина

пул бўларди. Онда-сонда эрим ичган ароқларнинг шишасини йиғиб сотардим, қўлимда пул кўргандай бўлардим.

Йўқ, энди бундан сўнг бундай шароитда сира яшаб бўлмайди. Бой-бадавлат ака-укаларим бўлса экан, улардан ёрдам сўраб тирикчиликни ўтказсам. Эрим менга кўз ости билан ўқрайиб қараган кўйи қосани бўшатади.

Мен бўшаган қосани олиб кетиш учун ўрнимдан турарканман, шу он эрим қўли билан “тўхта” дегандек ишора қилади. Мен ноилоҳ қайта ўрнимга чўкаман.

- Менинг костюм-шимимни дазмоллаб қўй, эртага бир жойда зиёфат бор. Жудаям кеч қолсам, ётиб қоламан.

Мен ҳозир бир гапдан қолсам-индамасам олам гулистон эди. Аммо мен ҳам одамман, ўзимга яраша алам-аччигим ва рашикм бор... Устига устак, вақт алламаҳал бўлганига қарамай ҳали костюм-шимга дазмол ҳам босишим керак. Ана шуларнинг бари йиғилиб, кўнглимдаги аламинни баттар ўт олдиради.

- Нега, кимнинг уйида қоларкансиз?! Зиёфатингиз тамом бўлгач, уйингиз-жойингиз бор, қайтаверинг.

- Қўраман, кеч қолсам, ётиб қоламан, деяпман.

Мен ҳечқурса энди қўяқолишим керак эди. Йўқ, тўхтамадим, ўзимни тўхтата олмадим.

- Ахир, зиёфат ака-укангизникида, хола-тоғангизникида бўлса-ю ётиб қолсангиз, буни тушуниш мумкин...

- Сен менга ишонмаяпсан, сен мени тушунмаяпсан-а... Сенинг азалдан кўнглинг эгри, ўзи. Менга ҳеч қачон ишонмайсан. Бўлмаса эшит, сенга гапни дангалини атай: мастлик-ростлик дейишади. Яқин орагача биттаси бор эди... Зўр эди, чиройли эди, ёш эди... - Эримнинг овози титради, ё тавба, бир зумда кўзлари гил-тиллаб ёшга тўлди. “Шунчалик жигаридан урган эканми?! Ким экан у ўзи?” Кимдир кўкқисдан юзим-кўзим аралаш тарсаки тортиб юборгандек бўлди. Йўқ, йўқ, тўғрироғи ўзимни худди устимдан бир тоғора мағзава ағдаришгандек ҳис этдим. Елкаларим шалвираб, бирпасда чўқдим қолдим. Эримнинг ҳаётида мендан ўзга кимдир бўлган, устига устак у чиройи, жозибаси билан уни ҳамиша мафтун этиб келган. Мен эса шунча вақт ўртада гўлу худо беҳабар бўлиб юрганман, улар менинг устимдан, анқовлигимдан қулишган, ўзларича ер билан битта қилиб ташлашган. О, Худойим, бундан ортиқ ҳам шармандалик бўладими?

Мен эрим қаршисида ақлдан озгандек бир қиёфада турарканман, туйқус эслаб қоламан: эрим кейинги бир йил ичида буткул ўзгариб қолгани, уззу кун аллақандай фикру хаёлга банд бўлиб юргани, кайфи тарок пайтлари эса кўзларидан дув-дув ёш қуйлиб, елкалари титраб-титраб йиғлагани... Мен унинг бу ҳолатини ўзимча тушунган, шўрлик асаблари толиққанидан ва ё раҳматли бўлиб кетган ота-онаси ёдига тушиб йиғлапти, деган уйда юрардим.

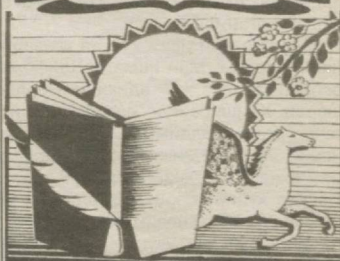
- Нега бор эди, деяпсиз... Нима бўлди? - бу сўзлар тилимга қаердан келди, нега шундай дедим, бунга ҳали-ҳануз ўзим ҳам ҳайронман.

- Ташвишланма, бахтингга энди у йўқ, кетган, - деди эрим ҳам аллақандай ғамгин ва ўкинч тўла овозда. - Узоқларга - ўзининг юртига кетган. Ёдингдими, бирда икки кеча-кундуз уйга келмагандим. Ўшанда уни кузатгани чиққандим, самолёт учмагани учун икки кун аэропортда қолиб кетгандим.

Ҳа, ҳа, рост, энди эслаяпман, ўшанда у ҳақиқатан ҳам, икки кеча-ю икки кундуз уйга келмаган эди. Мен эса унинг йўлига кўз тикиб бир кечани базўр ўтказгандим. Иккинчи кун ва кечани ўтказиш, айниқса, тонгни оттириш жудаям қийин бўлганди. Мижжа қоқмай деразадан қоронғи тунга тикилиб ўтиравергандим. Эримга нима бўлди, биров билан ёқалашдими, машина туртиб ва ё Худо кўрсатмасин, босиб кетдим... Кўнглим кўчасига минг хил шубҳа-ғумон оралаган, юрагим сиқилганидан тарс ёрилиб кетай деганди.

Давоми бор

Газетхонларимиз ижодидан

СҲҶОҚ ЮРТИМ

Эй, жон қадар суюқ юртим,
Қалбда меҳри буюқ юртим.
Бу дунёда танҳо бахтинг -
Бошингда тож бўлган халқинг.

Ардоқларда, эъзозларда,
Мадҳинг таралгай созларда.
Ҳазналаринг тўлиб-тошгай,
Шухратинг оламдан ошгай.

Пойинг ўпгай тиллоларинг,
Дил қувнатар жилоларинг.
Ўғлонларинг-доноларинг,
Гўзал қизлар - зеболаринг.

Қулоқ тутиб дил розингга,
Қанот боғлаб парвозингга,
Сени кўп хушқомат қилгай.
Мартабангни баланд қилгай.

Эй, жон қадар суюқ юртим,
Қалбда меҳри буюқ юртим.

ҚИЗ ҚАЛБИНИ СИЎДИРМАНГИЗ

Қиз боланинг қалбини сиқдирмангиз,
Тенгига ишончини сўндирмангиз.
Беҳад алам ўтида ёндирмангиз,
Юрагиде тиконлар ундирмангиз.

Бир томонда қўшни, дугона бўлиб,
Қон-қариндош, ўзингиз доно билиб,
Севмаганга аврашиб қўндирмангиз,
Муҳаббатин беажал ўлдирмангиз.

Қиз боланинг юраги гулдан нозик,
Садокат, меҳр нуридан олгай озиқ,
Покиза ҳисларини сўндирмангиз,
Вужудин ҳазонларга қўндирмангиз.

Қиз боланинг ишқини увол қилманг,
Сиз гуноҳи азимга сабаб бўлманг...
Бағрини ёлғон билан қўндирмангиз,
Қўнгли суймаган ёрни сўйдирмангиз...

Сабоҳат БЕРДИМУРОВА,
Тошкен Молия институти ўзбек
тили кафедраси ўқитувчиси

АЁЛЛА

Сен тебратдинг дунё бешигин,
Қоқмоқдасан жаннат эшигин.
Буюқлардан буюқсан ўзинг,
Ҳикматлидир айтган ҳар сўзинг.

Сен буюқсан унутма аёл,
Аёллигинг доим эсга ол.
Сенга ҳеч ким бермайди озор,
Сен аёлсан, аёлсан, аёл.

Дилфуза РУСТАМОВА

Тошкент

Оиламизнинг қадрдони бўлмиш
Алишер Тўраевга волидаси
Инобат ая ТўРАЕВАНING
вафоти муносабати билан чуқур
таъзия билдирамыз.

А. ЁРҚУЛОВ ва ТОҲИРОВлар оиласи

Оила ва жамият

Мақолада келтирилган фактлар, воқеалар, маълумотлар учун муаллиф жавобгар ҳисобланади.
Муаллиф фикри тахририят нуқтаи назаридан фарқ қилиши мумкин. Қўлёзмалар таҳлил қилинмайди ва муаллифларга қайтарилмайди.

БОШ МУҲАРРИР: ДИЛБАР САИДОВА

Қабулхона: (Тел. ва Факс) 133-28-20
Котибият ва хатлар бўлими: 34-25-46
Табриқлар ва эълонлар бўлими: 133-04-50

«Шарқ» нашриёт-матбаа концерни босмахонаси.
Манзил: Тошкент, Буюқ Тўрон қўчаси, 41-уй.
Босишга топшириш вақти - 20.35
Босишга топширилди - 20.00

МАНЗИЛИМИЗ:
Тошкент - 700000
Амир Темури қўчаси,
1-тор қўча, 2-уй.

ХОМИЙ
«Матбуот таркатувчи»
Акционерлик компанияси

ОБУНА ИНДЕКСИ - { яққа обуначилар учун 176
ташқилотлар учун 177

Рўйхатга олиш № 33
Буюртма Г - 386
Формати А-3, ҳажми 2 босма тобоқ.
Баҳоси эркин нарҳда.
Рассом — Н. ХОЛМУРОВОВ. Навбатчи — М. СОДИҚОВ